

Vlamingen in de Wereld

WONEN, WERKEN EN ONDERNEMEN IN HET BUITENLAND

VIW.BE

WINTER 2025

#128

REPATS | VROUWEN IN DIPLOMATIE | BUITENLANDS VASTGOED

INHOUD

Eerste woorden	1
De internationale bril van de voorzitter	3
Emigratieverhaal	4
Vlaamse roots	6
Grenzeloze cultuur	8
Repats	10
Historische Vlamingen	12
Europees recht	13
Emigratieverhaal	14
Expat & Co	16
Vlaamse diplomatie	18
Juridisch	21
Expatcarrière	22
Column	25
FOD Buitenlandse Zaken	26
Sportwereld	28

Coverstory: Internationaal leven lijkt eenvoudig, tot vastgoed en nalatenschap meerdere landen en generaties voor gezamenlijke praktische en juridische vraagstukken plaatsen.

DOSSIER BUITENLANDS VASTGOED

Een nalatenschap zonder grenzen	31
Bezit je een woning in Frankrijk?	34
De fiscus weet wat u verdient met uw tweede verblijf... ..	36
Oostenrijk kent geen erfbelasting	38
Bescherm je Spaanse woning tegen okupas	40

Wie internationaal leeft, moet internationaal denken

Wie als Vlaming de wereld intrekt, doet dat met ambitie, lef en optimisme. Maar dat optimisme wordt al te vaak bijzonder gul toegepast zodra het over fiscaliteit en nalatenschap gaat. “Ik woon toch in het buitenland, dus Vlaanderen en België hebben niets meer te zeggen?” Het is een misvatting die ik regelmatig hoor. En precies die achteloosheid maakt velen financieel kwetsbaar.

Koen Van der Schaeghe
Directeur/hoofdredacteur

Voor wie (tijdelijk) in het buitenland woont, is een tweede verblijf of een vastgoedinvestering soms een schakel in een financiële strategie. Maar precies op dat kruispunt van landen, regels en fiscale systemen loeren de gevaren om de hoek: erfbelasting, schenkingen, vastgoedstructuren, fiscale woonplaats... Het zijn thema's die vaak complexer blijken dan op het eerste gezicht. Het idee dat de Belgische fiscus ophoudt waar de landsgrens begint, is even hardnekkig als fout. België blijft in veel gevallen bevoegd om erfbelasting te heffen op de wereldwijde nalatenschap van wie fiscaal inwoner is. En die fiscale woonplaats staat niet in je paspoort, maar wordt afgeleid uit je feitelijke leven: waar je gezin woont, waar je belangen liggen, welk land je het meest met jouw leven kunt verbinden. Te veel Vlamingen in het buitenland nemen aan dat een adreswijziging volstaat. Sommigen komen daar pas achter wanneer het te laat is, wanneer de erfgenamen geconfronteerd worden met een aanslagbiljet dat niemand had zien aankomen.

Het tegenovergestelde is trouwens ook waar, met name een tweede verblijf in Vlaanderen is voor wie in het buitenland woont een emotioneel anker: een appartement aan de kust, de woning in het geboortedorp, het huisje waar men ooit zal terugkeren. Maar achter die emoties schuilt een fiscale realiteit die velen onderschatten. Dat vastgoed kan leiden tot dubbele belastingen, ingewikkelde waarderingkwesties en botsingen tussen Belgische en buitenlandse erfregels. Onverwachte registratierechten of meerwaardebelasting zijn termen waar je liever niet dan wel mee in aanraking komt. Want zo kan wat bedoeld was als een veilige thuisbasis op termijn een financiële valkuil blijken. En dat terwijl veel van deze problemen perfect te vermijden zijn, als men tijdig handelt.

Successieplanning is geen privilege, maar eerder gezond verstand, ook al wordt het vaak weggezet als iets voor de superrijken of voor later, maar vooral dat 'later' komt altijd sneller dan gedacht. En wie in meerdere landen leeft of bezit heeft, speelt op een complexer schaakbord dan de gemiddelde Belg. Denk aan dubbele erfbelasting in twee landen, onaangename verrassingen voor de kinderen, automatische toepassing van buitenlandse erfregels die Belgische testamenten doorkruisen. Dit betreft niet het nastreven van winst, wel het vermijden van chaos. Zelfs eenvoudige situaties kunnen fout lopen zonder planning: samenwonende partners zonder huwelijkscontract, nieuw-samengestelde gezinnen, ondernemende expats met een vennootschap in België en inkomsten in het buitenland, ouders die vastgoed willen schenken aan kinderen die in het buitenland wonen. Tijdig plannen is dus de boodschap, niet uit angst, maar uit verantwoordelijkheid voor wie na u komt. Men doet soms verkeerde aannames, vertrouwt op tips van vrienden die niet van toepassing zijn op de eigen situatie of men beseft te laat dat bepaalde wetgeving in het buitenland plots veranderd is. Een goed geïnformeerde expat kan risico's anticiperen, zijn erfgenamen beschermen en efficiënter plannen. Enkele voorbeelden en tips vindt u in ons dossier.

OFFICIËLE VERTEGENWOORDIGERS VLAMINGEN IN DE WERELD

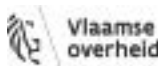
ALGERIJE Algiers Stroobandt Ronny	DENEMARKEN Horsholm Swerts Sophie	Chennai Baeyens Guy Mumbai Van Goubergen Monique	QATAR Doha Deckers Joris	VIETNAM Hanoi Destombes Bruno
ARGENTINIË Buenos Aires Dieusaert Tom	DOMINICAANSE REPUBLIEK La Romana Demyttenaere Inge	ITALIE Milaan Verstreken Marleen Rome Caen Barbara	ROEMENIE Cluj-Napoca Vanvinckenroye Koen	VSA Arizona / Gilbert Vanderheyden Katrien California / Morgan Hill Moret Lydia Connecticut / Stamford Wynant Werner Idaho/Boise Vrijns Els Illinois / Chicago Ryckbosch Bart Michigan / Northville Cassano Julie Nevada / Henderson Ardenoy Youri en Ryssaert Anja New York / New Jersey Higham-Bouten Kaat New York / New York City De Muelenaere Emma Ohio / Chagrin Falls Decroos Dieter Oregon / Portland Vermeulen Stefaan Pennsylvania / Philadelphia Mertens Daisy Tennessee / Mount Juliet Baert Pieter-Jan Washington Dc Quintyn Marc
AUSTRALIE Adelaide Deco Rudi & Raspoet Inez Perth Van Der Eecken Tineke Victoria Demuyne Nancy	DUITSLAND Keulen Liekendaal Rudi München De Maeght Pieter	LITOUWEN Lazdijai Van Den Bergh Rik	SERVIE Belgrado Delva Gilberte	
BOSNIE-HERZEGOVINA Konjic Scherpereel Jelle	ECUADOR Quito De Vuyst Piet	LUXEMBURG Steinsel De Corte Fred	SEYCHELLEN Victoria Crutzen Eric	
BRAZILIË Santa Catarina Coudenys Paul São Paulo Vanden Avenue Ann	ESTLAND Tallinn Cnudde Femke	MAROKKO Marrakech Lepang Nathalie	SINGAPORE Singapore Maes Caroline	
BULGARIJE Sofia Sagaert Pascal	FRANKRIJK Parijs Goezu André Ile De France Borlau Frederik Var Van den Bossche Kris	Rabat Daneels Margot	SPANJE Alicante Van Kerckhove Sandra Andalusie Focquet Mireille Catalonië / Barcelona Wouters Myriam Madrid Dauwe Mieke Tenerife Peeters Karen Valencia Lesage Kristien	
BURKINA FASO Ouagadougou Sergooris Madeleine	GAMBIA Bakau Goossens Bart	NIUW ZEELAND Auckland De Belder Mine Christchurch Rottiers Patrick	SURINAME Paramaribo Helderweirt Tom	
CANADA Alberta Gotthold Erwin New Brunswick Bodart Fanny	GRIEKENLAND Athene Dirix Theo	NOORWEGEN Kolsas Van Laenen Filip	TAIWAN Taipei Van Parijs Isis	
CHILI Santiago Magnus Annemie	GROOT-BRITANNIË Londen Vermeylen David Surrey Beckers Brit Edinburgh Lamin Wendy	PARAGUAY Capitan Miranda - Itapua Godefroid Conny Asunción Cuppens Arnoud	THAILAND Bangkok Bull Eddy	
CHINA Shanghai De Ceuster Alex	HONGARIJE Boedapest Schouteten Marc	PERU Lima Vanlommel Nicky	TUNESIE Tunis De Jonghe Solange	
COSTA RICA San Rafael Melis De Troyer Jan Willem	IERLAND Dublin Vanhoutte Jacques	POLEN Warschau Van Hool Annick	VAE Dubai Peersman Dianne	
D.R. CONGO Kinshasa Van Cauwenberg Inge	INDIA Bangalore Verfaillie Els	PORTUGAL Algarve Dauwen Erik		
		Lissabon Van Belleghem Joost		

COLOFON

VLAMINGEN IN DE WERELD is het driemaandelijks tijdschrift van de gelijknamige Stichting van Openbaar Nut, de enige belangenvereniging voor Vlamingen die in het buitenland (willen) wonen, leven, werken. **CORRESPONDENTIEADRES & RECLAMEREGIE** Vlamingen in de Wereld, Simon Bolivarlaan 17, 1000 Brussel.
Tel.: +32 (0)456 82 13 21, info@viw.be, www.viw.be. **ABONNEMENTEN** 60 euro, dit is het forfait om gebruik te maken van de VIW-dienstverlening. Een lidmaatschap op het tijdschrift zit hier inbegrepen, alsook de toegang tot de ledenpagina's van de website en de diverse voordelen die VIW haar leden biedt. IBAN: BE38 068213782872, Swiftcode(BIC): GKCCBEBB. Met als mededeling 'Ledenpakket VIW'. Betalen via kredietkaart kan uiteraard ook. Raadpleeg hiervoor www.viw.be/nl/lidmaatschap-nieuw. **REALISATIE** Drukkerij Geers Offset nv. **NA ELKE VERZENDING** krijgen wij stevast een aantal exemplaren retour wegens foutief adres. Gelieve het secretariaat van uw gewijzigde adres op de hoogte te brengen a.u.b. **VIW RESPECTEERT DE WET** op de privacy.
VIW is lid van de Unie van de Periodieke Pers.

BESTUURSORGAAN VOORZITTER: THEO DIRIX, **ONDERVOORZITTER:** AN DE MOOR, **PENNINGMEESTER:** HILDE CELESTE DE JONGE, FREDERIK BORLAU, GEERT DE PROOST, ENYA DE RAEDEMAECER, AN DESCHEEMAECER, ANDREAS HINDERYCKX, HASAN JASHARI, WIM PANNECOUCHE, EVA PAREIT
STRUCTURELE SPONSORS DEME Group, OSZ, Gosselin Group, Jan De Nul Group, Leuven Mindgate

Met de steun van de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor de inhoud van de publicaties.

THEO DIRIX
VOORZITTER

Waar de stamboom wortel schiet

GEDACHTEN BIJ HET DOSSIER

Het beeld heeft me nooit losgelaten: van een oude, knoestige olijfbom, zo vertelde iemand me eens, had een man één tak geërfd. Eén tak; de andere waren geschonken aan zijn broers en zussen. Het beeld kwam me ongevraagd weer voor de geest toen ik onlangs bij Tommy Wieringa in *Optimisme zonder hoop* dit las: "Engelse kasteelheren, vertelde iemand [hem] eens, plantten langs de lanen van hun landgoederen eiken en beuken die tweehonderd jaar later konden worden gerooid, wanneer de spanten van het landhuis vervangen moesten worden."

ERFREGELS ZIJN ALS OUDE INSTRUMENTEN

Erfrecht, zoals andere regels van het persoonlijk statuut, klinkt vaak als een oud instrument: gebouwd in een culturele en historische traditie, maar niet altijd in harmonie met de wereld van vandaag. Door migratie en wijzigende demografie voelen we schaduwen van religieuze normen die vasthouden aan vaste voorschriften en tegelijk nieuwe contouren van 'familie'.

Sinds 1 september 2018 is hier een vaste helft van de nalatenschap voorbehouden aan de eigen kinderen, ongeacht hun aantal. De andere helft mag vrij worden verdeeld, ook onder pluskinderen, via testament. Uit de jaren negentig herinner ik mij de controverse rond de theoloog Nasr Hamid Abu Zayd, die pleitte voor gelijke erfenisaanspraken van mannen en vrouwen binnen de islam. In zijn 'lezing' ging hij in op wat hij zag als de intentie van de profeet, die met zijn erfregel een einde wilde maken aan feminicide. Abu Zayd werd als afvallige veroordeeld en uit Egypte verbannen. In hoeverre zijn suggestie vandaag nog leeft, is een vraag voor een andere context. Dat de Belgische pensioendienst in sommige gevallen meerdere weduwes uit polygame huwelijken laat delen in een overlevingspensioen – iets waarover ook

in de reguliere pers werd bericht – en dat soms zelfs kinderbijslag wordt toegekend aan kinderen uit zulke huwelijken, lijkt te wijzen op een stille verschuiving in wat we als 'openbare orde' beschouwen.

PERSOONLIJK STATUUT IN DE IDEALE WERELD EN IN DE REËLE

Hoe voeren we in dat spanningsveld tussen de ideale en de reële wereld, tussen hier en elders, een gesprek over wie we zijn, wat we willen bewaren en wat we durven loslaten?

In het echte leven zijn vragen huiselijker: bijvoorbeeld, wie erft nu eigenlijk wat? Wie vandaag in het buitenland oud wordt, plant zelden nog een eik of beuk voor zijn achterkleinkinderen. Hij of zij koopt een appartement aan de Costa of een huis in de Provence. Met de jaren komt het papierwerk dichterbij: de notaris in Altea, de kinderen in Aalst, het Belgische recht dat botst met de lokale wet, de fiscaliteit die op twee stoelen tegelijk probeert te zitten. Het zijn verhalen die niet vaak de krant halen, maar wel in vele Vlaamse families weerklinken.

We zijn trots op onze mondiale levensstijl, op ons tweede verblijf en onze migrerende levens, maar weinigen hebben geleerd hoe we die ook moeten afsluiten. De Vlaamse diaspora in het buitenland wordt ouder; de achterblijvers in eigen land erven soms vreemde erfenissen. Ook de dood heeft soms met grensproblemen af te rekenen. Wie zijn we wanneer de wortels van de stamboom op twee gronden groeien? En wat willen we daarvan doorgeven: één tak van een olijfbom die volgend seizoen olijven oplevert, of een eik die vele seizoenen later een steunbalk wordt?

Lees het dossier vanaf pagina 31.

Duurzaam leven in Portugal

TEKST ISABELLE VAN DE KERCKHOF

Steeds meer mensen dromen van een leven met minder haast, meer natuur en tijd die echt van henzelf is. Voor Natacha (36) en Jannick (39) bleef het niet bij dromen. Ze verkochten hun huis, kochten een oude camper en vertrokken bijna vier jaar geleden naar Portugal om te ontdekken wat het betekent om écht duurzaam en vrij te leven. “In België werkten we hard, maar alles voelde opgejaagd,” vertelt Natacha. “We verdienden geld om groenten te kopen die iemand anders teelde. Hier gebeurt alles van zaadje tot bord.”

GEEN DROMERS, MAAR DOENERS

Hun beslissing kwam niet van de ene dag op de andere. “We zaten vast in de ratrace: werken, in het weekend ons huis renoveren, en af en toe proberen te herstellen in de natuur,” zegt Natacha. De echte ommekeer kwam toen ze beseften: als we blijven plannen, vertrekken we nooit. Vijf jaar lang werkten ze toe naar hun droom: het huis afwerken en verkopen, een camper kopen en opknappen en de plannen concreet maken. En zo vertrokken ze naar het zuiden en vestigden zich in de buurt van Alcobaça, op een halfuurtje rijden van het surfersparadijs Nazaré.

EEN HUIS DAT GROEIT MET JE

De boerderij die ze kochten was nauwelijks meer dan een ruïne, met ingestorte muren en een dak vol gaten. Nu bouwen ze die stukje bij beetje weer op. Jannick klust, en samen bewerken ze de 15.000 m² terrein, waar ze zaai-

en en planten, wieden, hakken, oogsten, bomen planten, snoeien en maaien. “Ons bed staat nog in de woonkamer,” lacht ze. “Maar dat maakt niets uit. Het land gaat voor het huis.”

Hun dagen volgen het ritme van de seizoenen. Naast het werk op de boerderij hebben ze ook allebei een job: Natacha werkt in de ochtenden voor een uitgeverij en Jannick werkt twee dagen per week als tuinman en arborist voor klanten. Het leven is intens, zes tot zeven dagen per week, van zeven uur 's ochtends tot acht uur 's avonds, maar voelt als luxe. “Zelf kunnen beslissen wat belangrijk is, geeft vrijheid. Alles wat we doen is onze keuze.”

TAAL EN GEMEENSCHAP

Naast het werk op de boerderij gingen ze vol in de lokale gemeenschap staan. In het begin keken ze met Vlaamse

argwaan naar hun Portugese burenen. “Spontaan hulp aanbieden, dat kenden we niet in België,” lacht Natacha. Via een app leerde ze Portugees, maar de echte sprong kwam door contact met de gemeente en de burenen. Binnen negen maanden had Natacha alle bureaucratie geregeld. De dorpsgemeenschap omarmde hen. Burendiensten, lunches en gesprekken in het dorpscafé maakten dat ze zich snel thuis voelden. Binnen een jaar sprak ook Jannick vlot Portugees en voelden ze zich volledig onderdeel van het dorp.

ZELFVOORZIENEND, MAAR REALISTISCH

Ze noemen zichzelf zo zelfvoorzienend mogelijk. Volledig onafhankelijk zijn ze dus niet. Ze blijven afhankelijk van sommige dingen van buitenaf: drinkwater halen, schoenen kopen, soms een tandartsbezoek. Zonnepanelen leveren energie voor de camper en de boerderij, terwijl netstroom de zware machines van stroom voorziet. “Ons systeem upgraden zodat we volledig off-grid kunnen zijn, is ons doel. Maar zo goed mogelijk zelfvoorzienend leven, dát is waar we voor gaan,” zeggen ze. Hun motivatie is duidelijk ecologisch: voeding, gezondheid en duurzaamheid staan centraal. Ook het klimaat speelde mee; de regio heeft gematigde zomers en voldoende regen. “In het centrum van Portugal is het in de zomer vaak rond 40 graden, hier blijft het gemiddeld rond 28 graden en dat is perfect voor groenten en fruit.”

VRIJHEID ALS LUXE

Voor Natacha betekent rijkdom vooral tijd, vrijheid en verbondenheid met de natuur. “Ik ben hier elke dag gelukkig. Het zien groeien van onze bomen, het oogsten van fruit en groenten, dat is pure luxe.” Regen en modder vormen soms een uitdaging, maar ze helpen ook het ritme van de seizoenen voelbaar te maken. De toekomst ligt vol plannen: nog grotere moestuinen, schapenweiden, olijfolie maken en het huis verder renoveren. “We hebben ideeën voor de komende twintig jaar. Sommige projecten beginnen nu, andere pas over tien jaar. Dat geeft rust. Het leven hier is eenvoudig, maar rijk aan betekenis: eten, drinken, een dak boven ons hoofd, werken met onze handen en zien dat alles groeit wat we zelf hebben gecreëerd.”

Voor wie nog dieper wil duiken in het verhaal van Natacha en Jannick, hun dagelijkse leven op de boerderij, de uitdagingen van off-grid leven en hun filosofie over duurzaamheid en zelfvoorziening, is het boek ‘Ons Pad’ van Natacha een aanrader. Daarin vertelt ze uitgebreid over hun keuzes, ervaringen en lessen, en geeft ze een intiem kijkje achter de schermen van hun Portugese avontuur.

Culinaire nomade komt thuis in Thailand

TEKST KOEN VAN DER SCHAEGHE

Van Londen tot Koh Samui, van wereldleiders tot sterrenchefs, van iconische steden tot verborgen parels: de carrière van Konrad Inghelram leest als een atlas vol verhalen. Zijn Vlaamse wortels verloor hij nooit uit het oog. Integendeel: hij waakt erover dat ook zijn twee zonen die meekrijgen, dankzij ICHA, dat garant staat voor sterk en flexibel online-onderwijs. Hij is een man die de wereld ontdekte via smaken, culturen en keukens. Gedreven door nieuwsgierigheid en het verlangen om te groeien, vond hij zichzelf keer op keer opnieuw uit. Zijn levenspad bewijst dat 'thuis' niet altijd één plek is, maar soms een koers die je blijft varen. Die bracht hem uiteindelijk naar Thailand, waar hij samen met zijn echtgenote Mrs Vipada en zonen Andries en Hannes het anker uitwierp. Zij voelen zich Vlaamse Thai, of Thaise Vlamingen.

INSCHEPEN

Van stad naar stad, van schip naar schip: voor Konrad was de keuken meer dan een werkplek, het was zijn poort naar de wereld. Weinig sectoren worden zo gevormd door cultuurverschillen als de culinaire, niet alleen op het bord, ook achter de schermen, met mensen van overal. "Je ontdekt nieuwe waarden en manieren van leven, wat me aantrok en me bracht op plekken waar velen alleen van dromen." Zijn verhaal begint in 1995, wanneer hij als jonge stagiair zes maanden naar Frankrijk wordt gestuurd. Daarna volgt Wimbledon, nabij Londen. Na zijn legerdienst verblijft hij nog even in België, maar beseft dat zijn toekomst elders ligt. Het inschepen op zijn eerste cruiseschip markeert het begin van zijn leven op zee. Er volgt nog een tussenstop in Australië, maar aarden doet hij er niet. "De tegenstelling met het leven aan boord was te groot. Ik miste het ritme van lange dagen en de opeenvolgende shiften. Het was alsof de zee me terugriep." Hij gaat aan de slag op de Queen Mary 2, 'the queen of the seas', op de trans-Atlantische route tussen Southampton en New York.

VLEUGJE MAGIE

Wanneer hij de kans krijgt om executive chef op een cruiseschip te worden, kiest hij onverwacht een andere koers: hij gaat van boord en bouwt in Londen een carrière uit die vijftien jaar zal duren. Hij werkt er op iconische locaties, stuk voor stuk bastions van Britse elegantie. "In het hotel naast Green Park keken we vanuit de keuken uit op Buckingham Palace. Als de Queen een feestje gaf, voelden we het. En de Concorde zagen we geregeld laag overkomen richting Heathrow. Londen had toen nog dat vleugje magie dat je nergens anders vond." De belangrijkste halte wordt Harrods, waar hij zijn eigen restaurant runt en de vrouw van zijn leven ontmoet. De gastenlijst leest er als een hoofdstuk uit de popcultuur: Michael Jackson, Pamela Anderson, de Beckhams... "Ik kan er een boek over schrijven," zegt hij. Na nog enkele Londense hoofdstukken beslist hij met zijn vrouw, net vóór de Olympische Spelen, de stad achter zich te laten. Ze trekken naar Thailand, waar

hij mee zijn schouders zet onder de opening van een luxe-resort in Koh Samui, boven op een klif en voorzien van vijf verfijnde restaurants onder zijn leiding.

CONFITUUR

In Thailand werd hun eerste zoon geboren. Niet veel later volgde een opmerkelijk aanbod: de opening van twee hotels in het buurland Myanmar, een land dat hem blijvend zou verbazen. "Ik kookte er voor Barack Obama, Tony Blair, Ban Ki-moon,... Uitzonderlijke ervaringen waren dat. En dat was ook de logistiek: alles moest uit Thailand komen, tot de laatste specerij aan toe." Zijn laatste culinaire hoofdstukken speelden zich af in Bangkok, waar hij twee hotels leidde met zo'n 250 medewerkers. Daarna gooide hij definitief het roer om. Na jaren in de hotel- en cruisewereld besluit Konrad zich toe te leggen op het maken van confituur, uiteraard door hemzelf bereid, met lokale smaken zoals pomelo, sinaasappel, limoen, agrun, jackfruit en suikerriet. "Lamoonn (Thais voor smaakpalet) is een unieke vruchtenconfituur, langzaam bereid in een traditionele koperen pan voor rijke, geurige smaken. Ze wordt gemaakt van hoogwaardige Thaise vruchten met een laag suikergehalte, zonder kunstmatige toevoegingen, conserveermiddelen, kleurstoffen of smaakstoffen."

LEVEN IN BEWEGING

Nooit had Konrad vermoed dat zijn kookpassie hem de hele wereld zouden laten zien. Vandaag is zijn vrouw zijn steunpilaar en zijn kinderen het allerbelangrijkste, maar hij heeft veel van zijn dromen waargemaakt. "Als je jong bent, moet je zoveel mogelijk ontdekken voor je je vestigt." Hij combineerde reizen met werken, leerde telkens opnieuw bij, en trok verder zodra hij klaar was voor de volgende stap. "Dit nomadenleven gaf me de vrijheid die ik zocht. Misschien zit het in de familie: de Inghelrams trokken wel vaker de wereld in. Een grootoom vertrok naar de Verenigde Staten, een oom voer op de lange omvaart. Misschien heb ik het meegekregen," glimlacht hij. "Vertrekken naar het buitenland heeft voor- en nadelen,

maar je moet de verschillen durven omarmen. Azië is niet te vergelijken met Australië, en Australië niet met Europa. Je moet het aanvoelen, ervaren, en uiteindelijk ook aanvaarden. Maar mijn liefde voor Vlaanderen en België is al die tijd wel onveranderd gebleven.”

TAAL ALS KOMPAS

“Het Nederlands is voor mij meer dan mijn moedertaal. Het is identiteit, cultuur en een manier van denken. Ik ben opgegroeid in een leeromgeving die vrijdenken aanmoedigde en dat geef ik mijn kinderen mee. Ik spreek dan ook consequent Nederlands met hen. Onze kinderen gaan naar een internationale school om een mondiale reflex te ontwikkelen. Met hun binationale achtergrond willen we hen een ruime culturele rijkdom meegeven. Hun kennis van het Nederlands is cruciaal. Als ze later in Vlaanderen willen studeren, moet die mogelijkheid er zijn. The world is their oyster, maar ze moeten weten welke kansen er zijn en er toegang toe hebben. Identiteit en cultuur spelen daarbij een sleutelrol. Ook al wonen we in Thailand, de cultuur van hun papa is even belangrijk als die van hun mama. Het is een rugzak die je je kinderen meegeeft: gevuld met geschiedenis, waarden, normen én roots. Het gaat om de band met het thuisland, om familie en afkomst.”

SCHAT AAN WOORDEN

Andries en Hannes, dertien en elf, dragen voornamen met verwijzingen naar Konrads beide grootvaders, een stukje erfgoed dat hen levenslang zal vergezellen. De aandacht voor taal en cultuur vraagt inspanning, maar is voor Konrad vanzelfsprekend. Hij noemt taal een thuis die je overal meeneemt. Gemakkelijk is dat niet, want met

enkel het Thais en Engels als voertaal was het ongetwijfeld eenvoudiger geweest. Toch kozen ze als ouders bewust voor een duidelijke structuur: één ouder, één taal. De kinderen spreken onderling Engels, wat niet ongewoon is: de schooltaal wordt vaak de voertaal tussen broers. “ICHA biedt een welgekomen steun, zodat hun woordenschat uitgebreid wordt voorbij het huis-, tuin- en keukenniveau en hen zo toegang biedt tot het Vlaamse onderwijs. En het werkt, ik zie ze openbloeien wanneer ze met meerdere culturen en talen omgaan. Onze zonen hebben zo niet enkel een band met de taal, maar ook met het leerplan, in combinatie met de internationale school, wat hen veel mogelijkheden biedt”, besluit Konrad.

Info: lamoonnjam.com

ICHA ontstond vanuit de persoonlijke ervaring van oprichter Philip Vertriest, zelf een voormalig Vlaming in het buitenland. Het groeit omdat meer gezinnen kiezen voor een sterke Vlaamse online schoolwerking. Intussen bestaat ICHA vijf jaar en staat het bekend als een stabiele, professioneel georganiseerde leeromgeving met een duidelijke visie. Omdat motivatie en leerwinst beginnen bij de juiste klik, investeert ICHA sterk in de match tussen leerling en leerkracht. Ondanks het digitale karakter blijft de aanpak opvallend persoonlijk: korte communicatielijnen, gerichte opvolging en kinderen die zich écht gezien en ondersteund voelen.

Info: icha.be

Alexis Chaviaras

De man die een wilde geit laat dromen en een flamingo Frans praten

Wanneer Alexis Chaviaras in oktober terugkeert van het filmfestival in Korinthe, zit hij met zijn hoofd nog in die poort naar de Peloponnesos. Vijf dagen lang werd er gesproken, gewerkt, gefilmd, geëxperimenteerd. In een workshop draaide hij een kortfilm: zijn eerste live-action, een sprong uit de hem zo vertrouwde wereld van de computeranimatie.

“Alles moest klaar zijn in vijf dagen: scenario, opnames, montage,” vertelt hij. “Ik wilde vooral iets oproepen bij de toeschouwers, een emotioneel gevoel van empathie.” Trots toont hij me de onderscheiding die hij er kreeg. Maar is er nog wel plaats in zijn prijzenkast? Zijn animatiefilm *Agrinoui* is de wereld rondgegaan en heeft al meer dan tweehonderd prijzen gewonnen.

TEKST THEO DIRIX

VAN PIXELS NAAR MENSEN

Voor Alexis was de overgang van animatie naar echte acteurs een openbaring. “In animatie werk je maanden alleen, communiceer je via e-mails, overleg je traag. Op een filmset moet je beslissen, nu. Je kijkt mensen in de ogen, je voelt hun energie. Dat was nieuw voor mij, en bevrijdend.”

Toch ligt zijn hart nog steeds bij zijn geanimeerde wezens. De bekendste onder hen zijn ongetwijfeld Olympia de renmerrie, en het jonge, eigenzinnige schaap *Agrinoui*. In Cyprus staat een afbeelding van wilde *agrino's* zelfs op de bruine eurocentjes. “Het leek me mooi om een verhaal te maken met dat dier dat zo sterk met Cyprus verbonden is,” zegt hij. “Een trots, maar ook kwetsbaar symbool, net als het land zelf.”

Zijn *Agrinoui* verscheen in 2015, maar leeft nog altijd.

De film werd vertoond op festivals wereldwijd en kreeg

onderscheidingen met exotische namen en beeldjes in alle maten.

“Aanvankelijk was het moeilijk om geselecteerd te raken,” herinnert hij zich. “Ik had geen grote filmografie, geen reputatie. Maar zodra de eerste prijzen kwamen, volgden er steeds meer. Plots begonnen de deuren open te gaan.”

DE FLAMINGO VAN ANTWERPEN

Wie *Agrinoui* bekijkt, merkt ook de bijfiguren op: stuk voor stuk charmante karikaturen. Daar is de feestende hagedis, de rijdende ezel, de luidruchtige meeuw, en vooral die flamboyante roze flamingo. ‘t Zal wel aan mij liggen, maar dat die flamingo met een Frans accent spreekt, is heerlijk ironisch.

Alexis glimlacht als ik hem daarop wijs. “(lacht) Jij bent de eerste die dat opmerkt! Ja, hij komt zagezegd uit de zoo van Antwerpen, vlak bij het centraal station. Hij is ont-

snapt, maar hij spreekt Frans. Dat leek me 'natuurlijk.' De grap is typisch Chaviaras: zacht-ironisch. "De flamingo staat voor iemand die anders is, maar zich toch elegant beweegt. Zoals veel mensen die in een ander land wonen, eigenlijk."

Zijn ouders woonden inderdaad in Antwerpen voor ze naar Griekenland verhuisden. Zijn moeder, Suzi Elzermans, is schilderes en leerde hem niet alleen tekenen, maar vooral kijken, met geduld en verbeelding. Zijn vader, Nikos, begon later sculpturen te maken uit glas: abstracte vormen die licht vangen zoals herinneringen.

"Van haar heb ik de creativiteit, van hem het holistisch denken," zegt hij. "Ik denk dat mijn animaties precies daartussenin leven."

Tijdens zijn vijftienjarige verblijf op Cyprus maakte Alexis de films *Struthio* en *Agrinoui* en raakte hij betrokken bij academisch onderzoek en animatieonderwijs. Onlangs keerde hij terug naar Athene en besloot zich meer op de productie te richten. Momenteel werkt hij als creatief directeur en werkt hij aan zijn animatieproject *Olympia*

the Horse. Tussendoor reist hij naar filmfestivals, waar hij lezingen geeft over art direction en production design.

DE DROOM VAN OLYMPIA

Na het succes van *Agrinoui* werkt hij nu aan een vervolg: een animatieserie met de titel *Olympia the Horse*. De reeks zal bestaan uit afleveringen van drieëntwintig minuten, elk met een eigen verhaal en een morele kern.

"*Olympia* is een jonge merrie die leert dat winnen niet het belangrijkste is," legt hij uit. "In elke aflevering zit een klein levenslesje — over vriendschap, moed, eerlijkheid. Niet zwaar, maar speels."

De serie wordt ook toegankelijker voor jongere kinderen. "De pilootfilm was veeleer voor acht- tot tienjarigen, maar voor de reeks mik ik op vijfjarigen. Minder innerlijke drama's, meer avontuur. De obstakels worden extern, dingen die vrienden samen oplossen. Dat is positiever en makkelijker te volgen."

Vier afleveringen zijn al voorgeproduceerd, en als het goed gaat, krijgt Alexis binnenkort een Europese subsidie om ze te realiseren. "Als dat niet lukt, stap ik naar producenten. Intussen heb ik door de prijzen van *Agrinoui* een zekere geloofwaardigheid opgebouwd. Mensen luisteren sneller wanneer ze weten dat je werk internationaal erkend is."

NAWOORD

Van een wild schaap uit Cyprus tot een Franstalige flamingo die ontsnapte uit de zoo van Antwerpen, in de wereld van Alexis Chaviaras gaan humor en menselijkheid hand in hand met een ontwapenende bescheidenheid. Dat hij er nog vele prijzen mee mag winnen!

Bekijk *Agrinoui* (2015) :

Struthio (2011) :

Washingtonians in Vlaanderen

Washington DC is met meer dan 170 nationaliteiten onder de inwoners één van de meest diverse steden ter wereld. Onder hen ook veel Vlamingen die ter plaatse vriendschappen opbouwen, onder meer via de Washington Flanders Club. Wanneer zij later terugkeren naar België, blijven die banden verrassend sterk. Dat is precies wat de club Washingtonians in Vlaanderen al sinds 2018 levend houdt.

TEKST ANNE CRUYT

Traditioneel komen de repats jaarlijks samen om Thanksgiving te vieren. In 2025 gooiden ze het voor het eerst over een andere boeg. Op een zonovergoten domein in Limburg, tussen Amerikaanse vlaggetjes, vond de allereerste 4th of July bijeenkomst plaats.

TUSSEN POT EN PINT

De oorsprong van de groep ligt in Washington zelf. In de lokale afdeling van Vlamingen in de Wereld groeide een hechte kern van mensen die elkaar regelmatig zagen op de maandelijkse “Tussen Pot & Pint” bijeenkomsten. “Tijdens één van die avonden merkten we dat velen van ons op hetzelfde moment naar België zouden terugkeren,” vertelt Wim, één van de oprichters van de Washingtonians in Vlaanderen. “Toen dachten we: waarom zouden we hier geen vervolg aan breien in Vlaanderen?”

Zo ontstond in 2018 een klein comité van vier koppels, dat zich sindsdien elk jaar inzet om alle voormalige DC-bewoners opnieuw samen te brengen. Ze kozen bewust voor een roterend systeem: elk jaar vindt de ontmoeting plaats in een andere Vlaamse provincie. Thanksgiving werd het herkenbare moment, een soort ankerpunt in de herfst.

Maar toen de groep in 2023-2024 peilde naar wensen

en verwachtingen, bleek dat velen ook graag eens een zomerse editie wilden. “Barbecue, kinderen erbij, buiten zitten... het paste gewoon,” vertelt Wim. Toen een Limburgs koppel enthousiast voorstelde om gastheer te zijn, was de keuze snel gemaakt.

UITEENLOPENDE VERHALEN

Tijdens het evenement wordt duidelijk hoe divers de verhalen zijn. Niet iedereen heeft even lang in Washington gewoond. Sommigen volgden hun partner op missie, anderen gingen voor een internationale organisatie, een bank of een multinationale onderneming. Opvallend veel onder hen zijn militairen, door de aanwezigheid van Belgische defensie- en aankoopdiensten in de regio van DC.

Eén van de aanwezigen vertelt hoe haar man vier jaar in Amerika werkte terwijl zij grotendeels in België bleef omwille van haar job. “We hebben eigenlijk een langeafstandsrelatie gehad, maar dankzij videocalls viel dat best mee,” zegt ze. “Tien jaar eerder was dat veel moeilijker geweest.”

Anderen vertellen dan weer over kinderen die hun studies wilden afmaken in België, over werkkeuzes die moesten gemaakt worden en de delicate balans tussen het leven in de VS en dat in Vlaanderen.

AMERIKA BLIJFT NAZINDEREN

Opvallend is hoe warm mensen terugblikken op hun tijd in de VS. Niet alleen op Washington DC, maar ook op de roadtrips, een bijna verplicht ritueel voor iedereen die er een tijdje woont. "In die tien jaar hebben we alle vijftig staten bezocht," vertelt Ingrid, die twee keer vijf jaar in de VS woonde. "Minstens twee nachten in elke staat, dat was onze regel." Hun metalen kaart met magneetjes, eentje voor elke bezochte staat, was een geliefd gespreksonderwerp.

Maar er zitten ook zwaardere verhalen tussen. De Covidperiode sloeg hard in bij veel expats. Terugreizen naar België werd moeilijk of zelfs onmogelijk. Grootouders konden hun kinderen en kleinkinderen nauwelijks zien. "Mijn mama verbleef in het woonzorgcentrum," vertelt Ingrid. "Ik mocht tot aan het raam komen en bellen via de telefoon, maar ik durfde niet vertrekken uit Amerika. Het idee dat ze me zou zien maar ik haar niet mocht vastpakken, brak mijn hart."

HUMOR, WARMTE EN TRADITIES

Wie denkt dat de jaarlijkse bijeenkomsten plechtige, nostalgische avonden zijn, vergist zich. De groep staat bekend om hun quizen, tombola's en soms compleet absurde extraatjes. Bij de Thanksgivingeditie duikt steevast iemand op "met een kalkoen op zijn hoofd" om tombolabiljetten te verkopen. Tijdens de Coronaperiode werd de kalkoen vervangen door een marsepeinen versie, waarvan de deelnemers online het gewicht moesten raden.

Er waren optredens geweest, Amerikaanse quizrondes, biermanden uit lokale regio's en zelfs kroonkurkentakelingen wanneer de activiteit toevallig bij Duvel Moortgat

plaatsvond. Maar bovenal is er het plezier om elkaar terug te zien. "We doen dit echt voor de fun," benadrukt het comité. "We willen geen organisatie worden met regels en verplichtingen. Het moet plezierig blijven, dat is het belangrijkste."

NOODZAAK

Veel repats ervaren hoe moeilijk het is om thuis hun ervaring te delen. "Vrienden en familie luisteren wel, maar na vijf keer hebben ze het wel gehoord," lacht Anneke. "Het is anders als je spreekt met mensen die exact weten hoe het is om in het buitenland te wonen, alles opnieuw op te bouwen en om terug te keren."

De bijeenkomsten bieden herkenning, maar ook inspiratie. Praktische tips over solliciteren in België na een periode in de VS bijvoorbeeld, want de regels en gewoontes zijn anders. Of gesprekken over het herintegreren van kinderen, het missen van Amerikaanse spontaniteit, of het zoeken naar nieuwe routines. En er is ook ruimte voor wie de VS vooral in het hart meedraagt: de natuur, de enorme ruimte, de roadtrips, de nationale parken of gewoon de charme van een Amerikaanse supermarkt.

WARME OPROEP

"Hoe meer zielen, hoe meer vreugd," klinkt het. "We merken dat elke editie nieuwe gezichten aantrekt. Het blijft groeien." Wie ooit in Washington DC of bij uitbreiding ergens anders in de VS heeft gewoond, recent of lang geleden, is welkom bij Washingtonians in Vlaanderen. De club is geen formele vereniging, vraagt geen lidgeld en mikt op één grote, jaarlijkse samenkomst. In 2026 keert de club wellicht terug naar het vertrouwde Thanksgivingmoment, dit keer in West-Vlaanderen.

VLAANDEREN IN EEN NOTENDOP

Vlaanderen: logistieke draaischijf van West-Europa

- 60% van de Europese consumentenmarkt binnen een straal van 500 km
- 4 Internationale luchthavens

6,8 miljoen inwoners
(58% van de Belgische bevolking)

60% van het Belgisch BBP

82% van de Belgische goederenuitvoer

47.300 € BBP per inwoner (2024)

Werkzaamheidsgraad: 77% (2023)

45% van de 25-64-jarigen is hoogopgeleid (2023)

Bevolking onder armoedrempel: 8%, bij de laagste van de EU (2023)

Levensverwachting: 81 jaar (M) 85 jaar (V) (2023)

Vlaanderen in een notendop

Vlaanderen heeft een verhaal dat inspireert, verbindt en het waard is om verder te vertellen.

Omdat Vlaanderen een grotere bekendheid bij een breed (ook internationaal) publiek verdient, vind je bij dit magazine een beknopte brochure. 'Vlaanderen in een notendop' is een compacte, informatieve brochure van de Vlaamse overheid die een overzicht geeft van Vlaanderen. Ze belicht in grote lijnen de ligging en bevolking, het bestuurlijke en politieke systeem, de economie en innovatie, onderwijs en onderzoek, cultuur en erfgoed, en de taal en identiteit.

Kortom: een compacte introductie die laat zien wat Vlaanderen is, hoe het functioneert en waar het voor staat.

Gebruik deze brochure gerust als leidraad om professionele connecties, kennissen en vrienden, in binnen- en buitenland, mee te nemen in een regio vol geschiedenis, dynamiek en toekomstkracht.

William van Moerbeke

TEKST THEO DIRIX

Historische *Vlamingen in de wereld* kom je op de meest verrassende plekken tegen. Op pagina 68 van *In de Naam van de Roos* van Umberto Eco bijvoorbeeld (Warner Book, NY, 1986). Dat diezelfde historische VIW'er ook nog in de Griekse volksmond leeft, maakt hem al helemaal onsterfelijk.

In het vlakke landschap van Argolis op de Peloponnesos, op 15 km van de beroemde citadel met de Leeuwenpoort in Mycene, kwam ik hem tegen in het dorpje Agia Triada. Na wat zoeken vond ik aan de rand van het dorp de kerk die ik zocht, de prachtige middeleeuwse Kerk van de Ontslaping van de Moeder Gods. ('Ontslaping', want 'Tenhemelopneming' is een katholieke term.) Daar heerste toevallig wel enige bedrijvigheid. Ter voorbereiding van een doopfeest gaven de vrouwen van de buurt haar een flinke poetsbeurt. Ondanks hun inspanningen konden ze niet verhelpen dat ze van binnen zwaar had afgezien: de gewelven waren nog zwartgeblakerd van een brand en het meubilair was aftands. Maar de naam van de dertiende-eeuwse bouwer was hier nog wel gemeengoed; de vrouwen wisten precies met wie ze hier te maken hadden.

Vroeger heette het dorp Merbeka, zo vertelden ze me, maar in de jaren 1950 vond men die naam niet Grieks genoeg, of misschien te Turks, en veranderde men hem in Agia Triada. Alleen vervelend dat Merbeka helemaal niet Turks was, maar Vlaams.

Dit was de kerk van William van Moerbeke, de Vlaamse dominicaan die van circa 1277 tot 1285 bisschop was in het Griekse Korinthe, en afkomstig uit Moerbeke bij Geraardsbergen.

De verwijzing bij Umberto Eco maakt duidelijk hoe groot de reputatie was die hij in zijn tijd genoot:

"Maar [de Poetica van Aristoteles] werd in het Latijn vertaald door een vriend van de engelachtige leraar van Aquino," zei William. "Dat zei ik hem ook," antwoordde Benno. "Ik lees slecht Grieks en kon dat grote boek eigenlijk alleen bestuderen via de vertaling van William van Moerbeke."

William, vriend van Thomas van Aquino, was inderdaad beroemd om zijn vertalingen uit het Grieks naar het Latijn. Hij maakte minstens 49 vertalingen van antieke teksten, waaronder voor het eerst volledige Latijnse versies van Aristoteles' *Politica*, *Poetica* en *De motu animalium*. Hij vertaalde ook werken van Proclus, Hero, Galenus, Apollonius en Archimedes.

Maar William van Moerbeke was niet alleen een taalkundig genie: hij was ook diplomaat (en volgens sommigen zelfs spion). In 1260 dook hij op in Nicea, de Byzantijnse hoofdstad in ballingschap, en hij was aanwezig op het tweede concilie van Lyon in 1274, in een poging om de katholieke en orthodoxe kerken te verzoenen. Hij was biechtvader en kapelaan van pausen Clemens IV en Gregorius X. Zijn invloed en netwerk voeden de speculatie dat hij ook inlichtingen verzamelde.

Tijdens het jarenlang durende conclaaf in Viterbo werkte hij onvermoeibaar door: in een manuscript ver-

meldt hij dat hij een vertaling maakte 'met veel fysieke inspanning'. Paus Nicolaas III benoemde hem daarna tot aartsbisschop van Korinthe.

Met de bouw van de Kerk van de Ontslaping van de Moeder Gods in Argolis bereikte hij op zijn manier waar het concilie niet in slaagde, de vereniging van een orthodoxe en katholieke kerk.

Over de laatste dagen van William van Moerbeke bestaan nog wat mysteries. In december 1283 stuurde Paus Martinus IV hem op diplomatieke misie naar Perugia. Daar stelde William zijn testament op, een teken dat hij zijn einde voelde naderen. In 1286 werd een nieuwe bisschop benoemd in Korinthe. William van Moerbeke moet in die jaren zijn gestorven.

Sommigen beweren dat hij in Griekenland wilde worden begraven, in de kerk die hij zelf liet bouwen. Maar bewijs daarvoor ontbreekt. Wellicht zal ik hem in Italië moeten zoeken.

Zeker is wel dat de geest van deze Vlaamse humanist nog altijd rondwaart, niet alleen in zijn vertalingen en in boeken zoals die van Eco, maar zelfs in Griekenland in de stenen van een Griekse kerk die ooit zijn naam droeg.

Vakantieverhuur in Spanje

TEKST KRISTIEN LESAGE. ABOGADA (ADVOCATE IN SPANJE), POSTGRADUAAT EUROPESE STUDIES, VIW-VERTEGENWOORDIGSTER.

VERORDENING OVER VAKANTIEVERHUUR IN DE EUROPESE UNIE

Ongeveer een jaar geleden schreef ik in deze rubriek over een recente Verordening van de Europese Unie over vakantieverhuur. In dit artikel wil ik een concreet voorbeeld geven van regelgeving over vakantieverhuur, namelijk in Spanje. In het Belgische medialandschap is de laatste tijd heel wat te horen en te lezen over de verstrenging van die regels in Spaanse dorpen en steden. Logisch, want heel wat Belgen bezitten een Spaanse vakantiewoning die vaak ook verhuurd wordt aan andere vakantiegangers. En er is in Spanje heel wat aan het verschuiven als het gaat om de regelgeving over vakantieverhuur. Tegelijkertijd is dit een interessant voorbeeld van de toekomstige tendens in de hele Europese Unie, wanneer de nieuwe Verordening zal toegepast worden in de Lidstaten. Het gaat om de VERORDENING (EU) 2024/1028 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 11 april 2024, betreffende het verzamelen en delen van gegevens met betrekking tot diensten voor korte termijnverhuur van accommodatie en tot wijziging van Verordening (EU) 2018/1724.

SPANJE ALS VOORLOPER

Wat betreft de regelgeving van vakantieverhuur, neemt Spanje al jaren het voortouw in Europa om vakantieverhuur aan banden te leggen. Twee belangrijke maatregelen die we terugvinden in de Verordening van de Europese Unie van 2024, bestaan al jarenlang in Spaanse toeristische gebieden: registratieprocedure voor verhuurders en verplichtingen voor online platforms.

VAN VERSNIJPERING...

Die maatregelen bestonden, maar de regelgeving was bijzonder versnipperd. Dit kwam doordat vakantieverhuur onder de bevoegdheid van toerisme valt, een bevoegdheid die wordt uitgevoerd door de zeven-

tien autonome Gemeenschappen in Spanje. Bovendien hebben gemeenten ook bevoegdheden met betrekking tot toeristisch verhuur.

NAAR CENTRALISATIE

Twee factoren hebben geleid tot een centralisatie van het beleid betreffende de vakantieverhuur. Of beter gezegd, centralisatie van het wettelijke kader. Er bestaat nu een nieuwe wet die een kader vormt voor de verplichtingen van verhuurders en onlineplatformen. Maar binnen dat kader kan elke autonome Gemeenschap een eigen toeristisch beleid voeren en bovendien hebben de gemeenten nog steeds hun deel van de bevoegdheid over toerisme. Als we het beleid over vakantieverhuur vergelijken met een schilderij (bijvoorbeeld van een landschap), kunnen we zeggen dat er een kader bestaat dat door de centrale regering wordt aangereikt. Binnen dit kader beslissen de autonome gemeenschappen welk landschap er geschilderd wordt, en de gemeenten kleuren dat landschap dan verder in.

WOONCRISIS IN SPANJE EN NIEUWE EU-VERORDENING

Dit zijn de twee factoren die hebben geleid tot de nieuwe wet van de Spaanse centrale regering. Wegens de ernstige wooncrisis die Spanje teistert en bijzonder hevig is in de toeristische gebieden, is het hoog tijd

om vakantieverhuur aan banden te leggen. Niet alleen vakantieverhuur trouwens, ook andere vormen van korte termijnverhuur, bijvoorbeeld voor studenten of wie tijdelijk werkt of een medische behandeling ondergaat in een andere stad. Tegelijkertijd is er dus een nieuwe EU-Verordening over vakantieverhuur, die toegepast moet worden in de Lidstaten. Deze twee factoren hebben geleid tot de nieuwe wet van de Spaanse centrale regering over korte termijnverhuur.

HUURREGISTRATIENUMMER BIJ EIGENDOMSREGISTER

Vroeger hadden verschillende autonome Gemeenschappen in Spanje elk hun eigen registratiesysteem voor vakantieverhuur. Nu is dit systeem gecentraliseerd bij het eigendomsregister, een instantie die bevoegd is voor het hele Spaanse grondgebied. Het eigendomsregister werkt al jarenlang elektronisch op een efficiënte en betrouwbare manier, dat is toch mijn ervaring. De aanvraag van het huurregistratienummer is verplicht voor verhuurders van alle vormen van korte termijnverhuur, waaronder dus vakantieverhuur. Dit nummer moet vermeld worden in alle advertenties. Het niet naleven van deze regels kan leiden tot boetes en het intrekken van het registratienummer.

VERPLICHTINGEN VAN ONLINE PLATFORMS

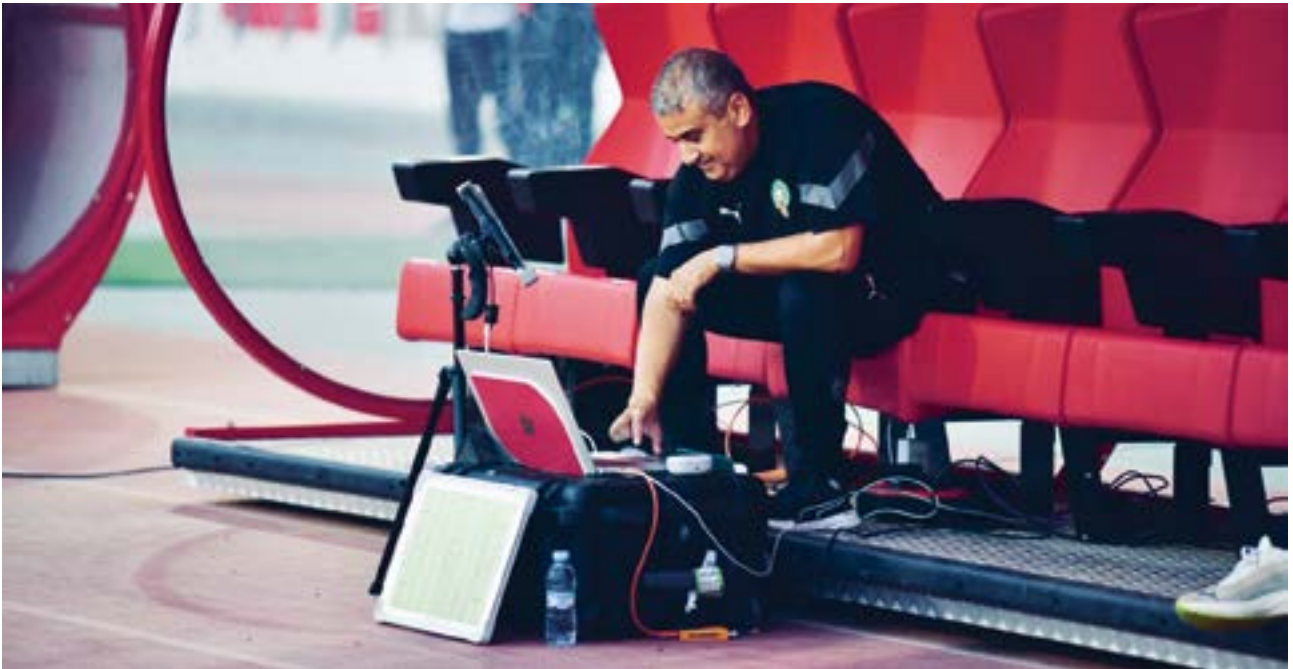
Volgens de nieuwe wet van de Spaanse centrale regering over korte termijnverhuur, moeten de online platforms meewerken aan de handhaving. Zij hebben de verplichting om te controleren of het vastgoed een huurregistratienummer heeft. Bovendien moeten ze de gegevens over de verhuur van elke vakantiewoning (of woning die verhuurd wordt op korte termijn) doorgeven aan de overheid. Zo kan nagegaan worden of de verhuurders de wettelijke regels naleven en ook of de huurinkomsten correct aangegeven worden aan de Spaanse fiscus.

www.lesagespanje.com

Aan bovenstaande tekst kunnen geen rechten ontleend worden. De aanwijzingen hebben uitsluitend een algemene voorbeeldfunctie en kunnen niet rechtstreeks toegepast worden. Concrete situaties moeten worden voorgelegd aan een specialist. Wij zijn niet aansprakelijk voor schade die uit mogelijke verkeerde interpretatie van deze tekst, uit onjuistheden of onvolledigheid zou kunnen voortvloeien.

Videoanalist Mousa El Habchi maakt zijn voetbaldroom waar

TEKST OVERZEESSE SOCIALE ZEKERHEID

EEN MAN MET EEN PLAN

Geboren en getogen Temsenaar Mousa El Habchi maakte van zijn passie, zijn beroep. Het mooiste wat er is. Toch? Als jonge voetballer droomde hij ervan om de top te bereiken. Via het veld bleek dat niet zo makkelijk maar hij vond een andere weg: via videoanalyse. En die videoanalyse bracht hem uiteindelijk naar Marokko waar hij, samen met zijn collega Harrison Kingston, de trainer van de nationale ploeg bijstaat als videoanalist.

HOE HET ALLEMAAL BEGON

De ouders van Mousa verhuisden van Marokko naar België. Op aanraden van zijn grote broer ging Mousa voetballen bij Temse. Als kleine jongen wilde hij worden zoals Messi. Maar dat bleek moeilijker dan gedacht. De top die moest hij dus op een ander manier zien te bereiken.

VAN JEUGDTRAINER TOT VIDEOANALIST

In 2007 begon Mousa zijn carrière als jeugdtrainer bij Sporting Lokeren, waar hij via Herman De Landtsheer zijn eerste stappen zette als videoanalist. Dankzij Georges Leekens die openstond voor verandering, kon Mousa met zijn tactisch inzicht en zijn computerkennis verder evolueren. "Ik kreeg er de nodige ruimte om fouten te maken en kon zo steeds beter worden", zo vertelt Mousa. Zijn nieuwe carrièrepad kreeg stilaan vorm.

EEN STEILE KLIM OMHOOG

Zijn expertise bracht hem vervolgens naar Al Shabab onder leiding van Michel Preud'homme. Daarna volgden KRC Genk, het Egyptische Al-Zamalek en de Belgische nationale elftallen (zowel de Red Flames als de Rode Duivels) op vraag van toenmalig technisch directeur Chris Van Puyvelde. Ook maakte hij deel uit van de technische staf van RSC Anderlecht.

LIEFDE VOOR HET VAK

Mousa houdt van zijn job als videoanalist. Het is hard werken maar de voldoening is groot. "De analyses gebeuren op 4 vlakken", zo legt Mousa uit. "Ik analyseer individuele spelers via actiebeelden en data, speur naar sterktes en zwaktes van de tegenstander, verzamel livebeelden tijdens de match voor snelle feedback in de rust en ontleed na afloop elk moment tot in de kleinste details." Elke fase vraagt dus om precisie, timing en vooral inzicht. Iets wat bij Mousa zeker niet ontbreekt. "Een goede videoanalist moet stressbestendig en vooral vooruitziend zijn. Je hebt altijd een plan A, B, C en D nodig."

EEN NIEUW AVONTUUR IN MAROKKO

Zijn goede prestaties met de nationale elftallen in België blijven in Marokko niet onopgemerkt. In 2022 krijgt hij de vraag om als videoanalist aan de slag te gaan bij het Marokkaanse nationale elftal. Met zijn dubbele nationaliteit Belg/Marokkaan kan hij die kans niet laten liggen. Zijn goede talenkennis komt van pas want de meerderheid van de Marokkaanse voetballers speelt in Europese clubs. Je hoort er dus Nederlands, Frans, Engels, Spaans, Arabisch...

BELGIË BLIJFT NOG ALTIJD EEN BEETJE THUIS

Intussen heeft Mousa zijn contract bij de Marokkaanse voetbalfederatie verlengd tot 2026 en daar is hij blij om. Hij hoopt Marokko naar een halve finale van de Wereldbeker te loodsen. Liefst In 2026... of anders in 2030. Hij keert ook regelmatig naar België terug. "België staat nog steeds in mijn top drie: omdat het grootste deel van mijn familie er woont, omdat ik er zoveel kansen kreeg en omdat alles er zo goed geregeld is, ook op het vlak van de sociale zekerheid bijvoorbeeld." En van die sociale zekerheid genieten hijzelf, zijn vrouw en hun dochtertje nu ook in Marokko dankzij hun aansluiting bij de Overzeese sociale zekerheid.

Bedankt voor het fijne gesprek, Mousa! Wij blijven je avontuur in Marokko volgen.

Sommige dingen kan je nu eenmaal moeilijk missen.

Met onze sociale zekerheid ga je altijd gerust aan de slag, waar ook ter wereld.

Ga je voor een lange periode buiten Europa* werken? Dan moet je de kwaliteit en voordelen van onze sociale zekerheid gelukkig niet missen. Want als je kiest voor onze Overzeese Sociale Zekerheid, geniet je van de bescherming zoals je die kent. Van ziekteverzekering tot pensioen: ga gerust aan de slag met de sociale zekerheid van thuis.

Ontdek ons aanbod op www.overzeesesocialezekerheid.be

Internationale mobiliteit: slim reizen als expat

TEKST EXPAT & CO

REIZEN ALS EXPAT: AVONTUUR EN UITDAGING

Leven en werken in het buitenland gaan vaak hand in hand met regelmatig de koffers pakken. Voor veel expats zijn luchthavens bijna even vertrouwd als kantoren. Of het nu gaat om een zakenreis, een bezoek aan het thuisfront of een weekendje weg, reizen is een vast onderdeel van hun leven. Dat biedt spannende kansen (nieuwe culturen, een wereldwijd netwerk), maar brengt ook uitdagingen met zich mee. Je bent vaak onderweg en lange tijd van familie en vrienden gescheiden.

Zakenreizen zijn bovendien geen gewone vakanties: er staat veel op het spel. Deadlines en meetings wachten niet, dus een gemiste vlucht of ziek worden op een verkeerd moment kunnen grote gevolgen hebben. Ervaren expats ontwikkelen daarom al snel een strakke reisroutine, van slim inpakken tot omgaan met tijdsverschillen. Met de juiste strategieën kun je het vele reizen echter zowel efficiënt als aangenaam maken.

SLIM PLANNEN EN LICHT REIZEN

Een goede voorbereiding is de sleutel tot stressvrij reizen. Boek je vluchten en verblijf ruim op tijd en zorg dat al je reisdocumenten (paspoort, visa, vaccinatiebewijzen) in orde zijn. Check ook praktische zaken van je bestemming, van eventuele inreismaatregelen en lokale feestdagen tot de noodzaak van een internationaal rijbewijs. Hoe grondiger je plant, hoe kleiner de kans op verrassingen onderweg.

Nog een gouden raad: pak licht en efficiënt. Idealiter reis je met alleen handbagage, zodat je geen tijd verliest bij de bagageband en voorkomt dat een zoekgeraakte koffer je plannen in de war stuurt. Heel wat reizigers hebben bovendien een kant-en-klare reisset met essentiële spullen: van toiletartikelen tot opladers en adapters. Met zo'n grab-and-go pakket hoef je niet voor elke trip opnieuw alles bij elkaar te zoeken en verklein je de kans dat je iets vergeet. Gebruik in je koffer packing cubes of tasjes om

“VOORUITDENKEN, SLIMME GEWOONTES EN EEN GOEDE VERZEKERING VORMEN SAMEN DE DRIE-EENHEID VAN ZORGELOOS REIZEN.”

orde te scheppen, en kies kleding die makkelijk te combineren is en past bij het klimaat op je bestemming. Maak ook je werkmateriaal reisklaar: update je laptop, download bestanden offline en neem juiste kabels en presentatiemateriaal mee. Met een slim ingepakte tas en een doordachte planning vertrek je met een gerust gevoel en focus je volledig op de reis zelf.

GEZOND EN VEILIG ONDERWEG

Frequent vliegen kan fysiek en mentaal belastend zijn, dus zorg goed voor jezelf. Blijf gehydrateerd en uitgerust: drink voldoende water, beperk alcohol en cafeïne, en probeer je slaapritme aan te passen aan je bestemming, om de jetlag te beperken. Draag comfortabele kleding tijdens de reis en neem regelmatig even de tijd om te bewegen of te ontspannen, zeker bij lange vluchten of drukke schema's. Bereid je voor op lokale gezondheidsomstandigheden. Ga na of vaccinaties aanbevolen zijn voor je bestemming en stel een kleine reisapotheek samen met basisgeneesmiddelen. In sommige landen is kraantjeswater niet veilig om te drinken. Kies daar voor flessenwater en wees voorzichtig met ijsblokjes of ongewassen fruit. Een buikvirus of infectie oplopen in het buitenland is het laatste wat je wilt midden in een belangrijke opdracht.

Houd veiligheidsrisico's in de gaten, zowel op fysiek als digitaal vlak. Let op je omgeving en je bezittingen: drukke toeristische plekken kunnen gevoelig zijn voor diefstal, dus bewaar belangrijke documenten en passen veilig (maak bijvoorbeeld kopieën en sla die op in de cloud). Controleer voor vertrek de reisadviezen van de overheid voor jouw land van bestemming en registreer je reis bij het Belgische Travellers Online. Gebruik ook je gezond verstand online. Open geen gevoelige informatie via onbeveiligde wifi-netwerken op luchthavens of in hotels, tenzij je een betrouwbare VPN gebruikt. Hou laptops en telefoons up-to-date met beveiligingssoftware en gebruik sterke wachtwoorden en twee-factor-authenticatie. Zo verklein je de kans dat cybercriminelen misbruik maken van je reisomgeving. Tot slot: luister naar je lichaam. Voel je je ziek of merk je een verontrustend symptoom op reis, aarzel dan niet om lokaal een arts te bezoeken. Een ogenschijnlijk klein kwaaltje kan in een vreemde omgeving groter uitpakken. Beter één keer te veel langs de dokter dan één keer te weinig. Of nog: *better safe than sorry*.

ONVOORZIENE GEBEURTENISSEN: ZORG VOOR EEN GOED VANGNET

Hoe goed je je reizen ook plant, er kan altijd iets onverwachts gebeuren. Natuurgeweld, pandemieën of stakingen kunnen je plannen plotseling overhoophalen (denk aan de aswolk die jaren geleden het vliegverkeer in heel Europa lamlegde). Zulke situaties tonen aan hoe belangrijk een plan B is voor expats die veel onderweg zijn.

Een robuuste *wereldwijde reisverzekering* zorgt ervoor dat je nooit alleen staat als het misgaat onderweg, of het nu om een gemiste aansluiting gaat of om een medisch noodgeval. Moet je halsoverkop terug naar huis voor een familiale noodsituatie, dan helpt zo'n polis bij het omboeken van vluchten of vergoeden van annuleringskosten. Raakt je bagage met belangrijke werkdocumenten kwijt, dan kun je dankzij de verzekering noodzakelijke aankopen doen en krijg je die vergoed. En bij echt zware tegenslag – een ongeval, ernstige ziekte of natuurramp op je bestemming – kun je rekenen op 24/7 bijstand en dekking van de hoge kosten. Dergelijke gemoedsrust is goud waard wanneer je aan de andere kant van de wereld in een crisis belandt. Gelukkig bieden gespecialiseerde expatverzekeraars zoals Expat & Co deze brede dekking standaard. Hun meertalige alarmcentrale staat dag en nacht voor je klaar, waar je ook bent, en helpt je desnoods in je eigen taal uit de nood. Bovendien reist een goede verzekering met je mee. Standaard reispolissen schieten vaak tekort voor globetrotters. Ze beperken de duur of gelden alleen als je vanuit je thuisland vertrekt. Een expatverzekering op maat daarentegen dekt je het hele jaar door in elk land waar je heen gaat, zonder gedoe voor elke afzonderlijke reis. Zo ben je altijd optimaal beschermd.

WERELDWIJS OP WEG

Internationale mobiliteit hoeft niet te betekenen dat je voortdurend vermoeid of gestrest bent. Met de juiste mindset en hulpmiddelen wordt reizen een verrijkend onderdeel van je expatbestaan. Vooruitdenken, slimme gewoontes en een goede verzekering vormen samen de drie-eenheid van zorgeloos reizen. Maak van efficiënt inpakken en plannen een routine, blijf alert op je gezondheid en veiligheid, en vertrouw op een sterke wereldwijde verzekering als vangnet.

Op die manier kun je met een gerust hart het vliegtuig opstappen, klaar voor het volgende avontuur. Je weet dat je voorbereid bent op zowel de mooie ervaringen als de onverwachte wendingen die bij een leven onderweg horen. En uiteindelijk is dat precies waar het om draait bij slim omgaan met reizen als expat: genieten van de vrijheid en kansen die de wereld te bieden heeft, terwijl je jezelf beschermt tegen de risico's.

Meer weten?

Ontdek alles over de verzekeringsproducten van Expat & Co, op maat van expats en internationale reizigers via expatinsurance.eu

Vrouwen in de diplomatie

Gendergelijkheid als fundament

Vlamingen in de Wereld sprak met Lotte Ysenbrandt en Aurélie Duchateau, respectievelijk adjunct-Diplomatiek Vertegenwoordiger van Vlaanderen in Kopenhagen en Parijs, over hun diplomatieke loopbaan en de vertegenwoordiging van vrouwen in de diplomatie en het buitenlands beleid.

TEKST KOEN VAN DER SCHAEK

LEVEN OP ADRENALINE

Voor Lotte noch Aurélie was diplomatie een uitgestippeld plan, wel een soort professionele microbe. Ze kwamen ermee in aanraking, werden besmet en raakten er niet meer vanaf. Lotte belandde via een Erasmusproject in Spanje in de internationale context, bleef in het buitenland hangen en ontdekte onder meer via Flanders Investment & Trade en later via de Vertegenwoordiging van Vlaanderen in Londen dat het diplomatieke werk haar op het lijf geschreven is. "Vanaf die dag ben ik altijd in de diplomatie blijven werken," vertelt ze. Intussen telt ze achttien jaar ervaring. Aurélie proefde voor het eerst van

het vak dankzij een stage op de Belgische ambassade in Canberra: "Wat mij ligt is de combinatie van intellectuele nieuwsgierigheid en maatschappelijke betrokkenheid." Lotte knikt: "Die toewijding krijgt meteen een concrete vorm. Want zodra je ergens neerstrijkt, word je niet alleen professioneel, maar ook persoonlijk onderdeel van een nieuwe samenleving. Regelmatig verhuizen maakt deel uit van het diplomatenleven en het eerste jaar na een verhuis leef je bijna op adrenaline: alles moet tegelijk: werk, taal, sociaal leven, gezin. Maar die intensiteit geeft ook ontzettend veel energie."

NIEUWSGIERIGHEID

Meer dan dragers van een titel, zijn diplomaten bruggenbouwers die zich zonder valse bescheidenheid tussen mensen, instellingen en verwachtingen bewegen. In Parijs en in het Noorden draait het werk van Vlaamse diplomaten om schakelen van complexe analyses naar thematische diepgang, van onderhandelen tot het fijn afstemmen op lokale nuance. “Het vraagt een gigantische sociale batterij,” zegt Aurélie. Lotte benadrukt het belang van taal en dialoog: “Zelfs met tegenstanders blijf je in gesprek, dat is uiteindelijk de essentie van diplomatie. En als het kan, leer je best de lokale taal. Je vangt zo meer nuances op en bent minder aangewezen op gepolijste Engelstalige samenvattingen van nieuws of beleidsdocumenten.” Diplomatie heeft geen vaste vorm en net dat maakt het vak voor Aurélie zo aantrekkelijk: “Het vraagt nieuwsgierigheid en de bereidheid om door de bril van de ander naar jezelf te kijken. In een land als Frankrijk leer je met een gezonde dosis zelfzekerheid de kennis en innovatieve kracht die onze regio rijk is te

vertegenwoordigen.” Lotte herkent dat: “Niet alles is beter in de Noordse landen. Vlaamse delegaties die naar het Noorden komen om bij te leren staan vaak versteld wanneer ze beseffen dat Vlaanderen het op veel vlakken even goed doet, en soms zelfs beter. Dat inzicht verrast velen.”

VLAAMSE TROEVEN

Hoewel ze elk vanuit één land opereren, strekt hun werkterrein zich breed uit. Aurélie schakelt tussen bilaterale en multilaterale dossiers, twee universums die vragen om een eigen perspectief. “In een centralistisch land als Frankrijk moet je veel pedagogie aan de dag leggen om uit te leggen hoe ons land werkt. Maar vergis je niet, de Fransen kennen Vlaanderen voor zijn know how in health tech, excellente universiteiten en wetenschappers, en state of the art hedendaagse kunst en dans bv. Bij multilaterale dossiers anderzijds komen zoveel belangen samen dat je mentaal constant moet meebewegen. Dat maakt Parijs met haar internationale organisaties des te interessanter en van Parijs zo’n bijzondere post.” Lotte werkt dan weer in een regio die gemakshalve als één geheel wordt gezien, maar waar grote verschillen schuilgaan. “De Noordse landen zijn geen monoliet. Voor veel beleidsdomeinen, denk aan welzijn, energie, mobiliteit of de groene transitie, wordt naar het Noorden gekeken, maar met vier landen in ons ambtsgebied moeten we scherp prioriteren.”

“DE GROEIENDE AANWEZIGHEID VAN VROUWEN IN DE DIPLOMATIE IS GEEN PR-OEFENING. DIVERSITEIT EN INCLUSIE ZIJN NIET TE ONDERHANDELEN KERNWAARDEN VAN ONZE SAMENLEVING.”

NIET ENKEL MANNEN

Het beroep van diplomaat evolueert snel, want waar diplomaten vroeger vooral achter de schermen opereerden, is de diplomaat van 2026 een wendbare generalist met een brede blik, iemand die zich soepel beweegt tussen uiteenlopende dossiers en in hoog tempo nieuwe uitdagingen aangaat. Het is een zichtbare actor in een hyper geconnecteerde wereld, iemand die niet alleen onderhandelt maar ook uitlegt, verbindt en vertaalt. In dat vernieuwde landschap zijn vrouwen meer aanwezig en bekleden ze met mondjesmaat meer sleutelposities. Lotte: "Volgens een studie van de denktank *Women in Diplomacy van de London School of Economics and International Science* is het percentage van vrouwen op ambassadeursniveau wereldwijd 20,5% (2023). De laatste tien jaar zou dat percentage slechts 5% zijn gestegen. "Een gelijkaardig cijfer geldt voor de Vlaamse diplomatie op het niveau van Diplomatiek Vertegenwoordiger waar het aantal vrouwen 21% bedraagt." "Op ons niveau, dat van de adjuncten, is er wel veel vooruitgang geboekt: ongeveer 60% van het adjunctenkorps bestaat uit vrouwen. Het Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken heeft dan ook werk gemaakt van een meer gelijke genderverdeling in het korps door bijvoorbeeld meer rolmodellen naar voor te schuiven," klinkt het unisono. Volgens Aurélie toont dit aan dat een genderstrategie werkt: "In Frankrijk hebben ze een ambassadeur verantwoordelijk voor gendergelijkheid en een feministisch buitenlands beleid. Frankrijk telt ongeveer 35% vrouwen op het niveau van ambassadeur, beduidend meer dan het wereldwijde cijfer."

GEEN PINKWASHING

De aanwezigheid van vrouwen is geen vakje dat moet worden afgevinkt, maar moet een evidentie zijn. Lotte en Aurélie benadrukken dat deze loopbaan niet enkel voor mannen is weggelegd. "Wij komen met evenveel mannen als vrouwen in aanraking. Alleen de perceptie is soms nog verkeerd", klinkt het bij Lotte. "Maar dat hangt in Frankrijk af van het niveau en van de internationale organisatie waar men is. Dat er binnen UNESCO, de VN-organisatie voor onderwijs, wetenschap, cultuur en media, de 'zachte thema's', aanzienlijk meer vrouwen actief zijn dan bij de OESO - de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling - is dan ook niet verwonderlijk, vindt Aurélie. De groeiende aanwezigheid van vrouwen in de diplomatie is geen PR-oefening. Diversiteit en inclusie zijn niet te onderhandelen kernwaarden van onze samenleving, maar de doorstroming loopt wat achter. "Het bekende glazen plafond is slechts één van de vele drempels die doorstroming belemmeren. Ook de werk-privébalans, hardnekkige stereotypen, seksisme en online onzichtbaarheid spelen een rol. Over mogelijke oplossingen is al veel geschreven: van inclusieve mentoring en diversiteitsgericht aanwerven tot betaalbare kinderopvang, gendermonitoring en - vooral - een brede cultuuromslag", zegt Aurélie. Lotte ervaart dit in de Noordse landen, waar

"DE KUNST IS OM TE BLIJVEN OBSERVEREN, AAN TE VOELEN EN JE STIJL SUBTIEL AAN TE PASSEN, ZONDER JEZELF TE VERLIEZEN."

beleid en cultuur elkaar versterken: "Ik geloof stellig, dat hier de sleutel ligt om de positie van vrouwen wereldwijd, niet enkel in de diplomatie, te verbeteren. Dat vergt een heel nieuwe manier van denken, en dat begint hier al in de kinderopvang."

JEZELF BLIJVEN

En wat brengt hun toekomst, pakweg over tien jaar? "Waar dit pad ons zal brengen, weten we niet. Een diplomatieke carrière ziet er voor iedere diplomaat dan ook anders uit. Maar dat onbekende past net perfect bij de aard van het vak. Diplomatie laat zich nu eenmaal niet vangen in vaste patronen of voorspelbare loopbanen. Er bestaat geen standaard mal waaruit elke diplomaat wordt gegoten. Integendeel: het diplomatieke korps vormt een bont geheel van uiteenlopende levensverhalen en persoonlijkheden. Daarom is het zo belangrijk om vooral jezelf te blijven", weet Aurélie. Die diversiteit is niet alleen een bron van rijkdom, ze maakt het beroep ook opvallend dynamisch. Wie als diplomaat in verschillende landen werkt, ontdekt pas echt hoe sterk omgangsvormen kunnen verschillen. "In Duitsland hecht men bijvoorbeeld veel belang aan titels: het oogt professioneel en schept meteen duidelijkheid. In de Noordse landen werkt te veel formalisme dan weer eerder averechts, en wordt bescheidenheid juist gewaardeerd. De kunst is om te blijven observeren, aan te voelen en je stijl subtiel aan te passen, zonder jezelf te verliezen," besluit Lotte.

Info: fdfa.be

"VROUWEN VERSTERKEN DE VLAAMSE DIPLOMATIE. NIET ALLEEN OMDAT ZE VROUWEN ZIJN, MAAR OMDAT DIVERSITEIT ONZE BLIK VERRUIMT, ONZE ANALYSES SCHERPER MAAKT EN ONZE VERTEGENWOORDIGING STERKER. DOOR DREMPELS WEG TE NEMEN, EN EEN ORGANISATIECULTUUR TE CREËREN WAARIN ELK TALENT KAN DOORGROEIEN, CREËREN WE EEN BREDE POEL AAN COMPETENTIES EN TALENT DIE ELKAAR AANVULLEN EN VERSTERKEN."

JULIE BYNENS, SECRETARIS-GENERAAL VAN HET DEPARTEMENT KANSELARIJ EN BUITENLANDSE ZAKEN.

Een probleem met een advocaat in België: een oplossing is mogelijk!

Sinds enige tijd bestaat er in België een “ombudsdienst” die probeert om problemen tussen een cliënt en zijn advocaat op te lossen. Hoe gaat dat in zijn werk?

TEKST SOLANGE TASTENOYE

WAT KAN LIGECA VOOR U DOEN?

Hebt u als consument een probleem met uw advocaat, dan is het mogelijk om contact te nemen met de “Ombudsdienst consumenten-geschillen advocatuur”, Ligeca” genoemd.

Ligeca is dus een ombudsdienst die buiten de rechtbank om kan proberen om geschillen tussen cliënten en hun advocaat op te lossen. De Ligeca ombudsman kan uw vragen beantwoorden, maar hij ontvangt ook de klachten. Deze laatste stuurt hij door naar een “lokale ombudsman” die zich dan zal bezighouden met dit klachtendossier.

De Ligeca ombudsman volgt het dossier nog mee op, kijkt na welke overeenkomst er tot stand kwam en kan nog eventueel zelf iets toevoegen aan deze overeenkomst. Zowel de Ligeca ombudsman als de lokale ombudsman, proberen om de zaak in der minne op te lossen. Zij luisteren naar beide betrokken partijen, vragen informatie, proberen te verzoenen en voorstellen (die vrijblijvend zijn) te doen om tot een vergelijk te komen.

OPGEPAST!

Niet alleen de cliënt kan een klacht indienen bij Ligeca, ook de advocaat kan dit doen!

Bovendien kunnen alleen cliënten/consumenten aankloppen bij Ligeca; klachten die uitgaan van een onderneming kunnen hier dus niet behandeld worden!

De procedure die via Ligeca tot stand wordt gebracht, gebeurt “in der minne”. Dit betekent dat men probeert om tot een akkoord te komen; het is dus een procedure die niet voor de rechtbank wordt gevoerd. Wel merken we op dat alles strikt vertrouwelijk gebeurt; dit

is normaal omdat sowieso alles wat aan een advocaat verteld wordt, vertrouwelijk is.

Maar we merken wel op dat indien u reeds een procedure tegen uw advocaat hebt lopen voor de rechter, Ligeca dan niets meer voor u kan betekenen. Op dat ogenblik is het aan de rechter om de zaak te berechten.

WAT ZIJN DE GEVOLGEN VAN EEN KLACHT VIA LIGECA?

Er zijn verschillende mogelijkheden:

- De lokale ombudsman slaagt erin om de beide betrokken partijen tot een akkoord te brengen. Er wordt dan een proces-verbaal opgemaakt van deze overeenkomst en deze moet door beide partijen strikt nageleefd worden. Deze overeenkomst is dus “bindend” voor alle betrokken partijen. **Opgepast:** wordt de overeenkomst niet uitgevoerd, dan kan het proces-verbaal overgemaakt worden aan de rechter om ze verplicht te laten uitvoeren!
- De lokale ombudsman slaagt er niet in om met de betrokken partijen tot een akkoord te komen. In dat geval gaat de klacht terug naar de Ligeca ombudsman die eventueel een (niet bindend!) voorstel kan doen.

- Eén van de betrokken partijen verkiest om eruit te stappen. Er komt dan uiteraard geen akkoord tot stand en dan stopt ook de tussenkomst van de ombudsdienst.

WAT ZIJN DE KOSTPRIJS EN DE DUURTIJD VAN DE BEHANDELING BIJ LIGECA?

Goed nieuws: deze procedure bij Ligeca is gratis! Doet u echter beroep op een advocaat om u hierin bij te staan, dan zal u deze uiteraard uit eigen zak moeten betalen. De duurtijd is eveneens positief: slechts 3 maanden!

HOE EEN KLACHT INDIENEN BIJ LIGECA?

U kan uw klacht indienen via een specifiek “klachtenformulier” op de website van Ligeca. Maar u kan het ook via een brief of fax verzenden. Hou er wel rekening mee dat uw klachtenbrief bepaalde informatie moet bevatten (bijvoorbeeld uw persoonlijke gegevens, deze van de tegenpartij, waarom u de klacht indient, enz.) en dat uw klacht in bepaalde omstandigheden kan geweigerd worden (bijvoorbeeld omdat u uw klacht anoniem hebt ingediend).

IS EEN KLACHT INDIENEN BIJ LIGECA WEL NUTTIG?

Uit de praktijk blijkt dat sinds het bestaan van Ligeca er toch in 50% van de gevallen effectief tot een akkoord kon gekomen worden. Daar de procedure kosteloos is en niet lang duurt, lijkt het toch interessant te zijn om een klacht via Ligeca in te dienen!

Van Vlaanderen tot Athene: hoe Cegeka Nederlandstaligen kansen biedt in de zon

TEKST THEO DIRIX

Het was veertig graden die dag. Volgens sommigen een hittegolf, volgens anderen gewoon zomer in Athene. In een schaduwrige galerij verwees de conciërge me naar de achtste verdieping. In de spiegel van de lift zag ik een man met parels op zijn voorhoofd toen hij zijn panamahoed afnam. Eenmaal boven was het koel: beton, hout, staal, strak, modern, met een industriële toets. De wand met een zwevende bank tegen een ribbelstructuur straalde futuristische rust uit.

Boven de houten deur prijkte het logo van Cegeka, een toonaangevend IT-bedrijf, oorspronkelijk uit Limburg en vandaag actief in meer dan twintig landen. Hier, in het centrum van Athene, in een kantoorgebouw dat ooit deel uitmaakte van een neoklassieke stoa, bevindt zich hun Griekse hub.

Later sprak ik nog met Tom De Vos, 'executive VP Global Delivery', maar die dag had ik een afspraak met Melissa Cosyn, die er inmiddels een jaar werkt. Ze had me net nog een bericht gestuurd: "Sta je voor de deur, stuur me dan een berichtje."

EEN BEDRIJF VAN AAN DE NOORDZEE IN EEN MEDITERRANE SETTING

Stipt op het afgesproken uur belde ik aan: een glimlach, een verkoelende bries van airco en: "Melissa komt zo. Ze is nog even in een call." Op een warme dag als vandaag

werkt ze liever op kantoor, vertelt ze later. "Thuiswerken mag, maar ik ben liever tussen de mensen."

"Griekenland is niet nieuw voor mij. Na een opleiding in toerisme in Brugge ben ik in Cyprus terechtgekomen. En thuis heb ik ook nog als reisagent gewerkt, maar dat leek plots een beetje een nine-to-five-setting: 's ochtends naar je werk rijden, met je lunch naast je in de auto.

Dus ben ik online beginnen zoeken en in Rhodos terechtgekomen. Als enige buitenlander in een hotelletje dat nog maar net was opgestart, waar je opstaat en gaat slapen met je werk. En 't is een eiland natuurlijk. Het is niet dat je je gevangen voelt – Rhodos is groot – maar je mist dingen. Ik had nood aan andere prikkels.

Na een korte terugkeer naar België om na te denken over wat ik wilde doen, ben ik een maand naar Egypte gereisd. Met het idee om met de rugzak terug te reizen naar huis, via de Balkanlanden, dat zat zo in mijn hoofd. En de goedkoopste vlucht vanuit Caïro naar Europa was Athene. En ik ben hier in een hostel drie weken gebleven en dacht: Athene is best wel niet slecht. En zo ben ik hier blijven plakken."

Dat is een gevoel dat ik, en velen met ons, herken. Het 'grote gevaar' van een paradijs als dit is precies dat je er blijft plakken, niet meer weg kunt, besmet raakt met een milde vorm van *Greekness*. De lome koffiecultuur, de

warmte, het licht dat zelfs beton zacht maakt. Maar goed, ik spreek hier alleen voor mezelf. Want Melissa gaat verder:

‘Natuurlijk moest ik vrij snel op zoek naar een job, en dat gaf me wel wat stress. In het toerisme vond ik vooral functies aan een receptie, maar daar had ik geen zin meer in. Als buitenlander is een callcenter dan vaak de makkelijkste optie, maar dat leek me niets voor mij. En dan, puur toeval, botste ik op Cegeka. Een heel andere wereld – hier voel je je echt deel van een bedrijf, waar je gewaardeerd wordt. In een callcenter ben je vaak een nummer, hier een naam. Hier doen ze moeite om iedereen betrokken te houden: ijsjes op warme dagen, kleine attenties met kerst. Eerst dacht ik: een IT-bedrijf, dat zal wel wat nerdy zijn. Maar dat is helemaal niet zo. Het is gewoon een leuke bende.’

CEGEKA: VLAAMS HART, INTERNATIONAAL IN GEEST

Tom De Vos, die mee instaat voor de groei van Cegeka in Griekenland, schetst het grotere plaatje.

“Wij zijn van oorsprong een Vlaams familiebedrijf, met wortels in Limburg. Vandaag zijn we een internationale IT-speler, maar onze mentaliteit blijft menselijk en nabij. In Athene zijn we op twee jaar tijd gegroeid van nul naar honderdvijftig medewerkers. En we zijn nog lang niet aan het plafond: voor de volgende twee jaar, mikken we op driehonderd.”

“DE VIJVER MET NEDERLANDSTALIGE MENSEN IN GRIEKENLAND IS MISSCHIEN KLEIN ALS JE HEM VERGELIJKT MET VLAANDEREN, MAAR VOOR ONS IS HIJ GIGANTISCH.”

Op de foto zijn we naast André Knaepen huidige premier Bart De Wever, huidige vice-eersteminister en minister van Financiën en Pensioenen Jan Jambon en An De Moor.

In 2024 reikte De Beweging Vlaanderen-Europa vzw een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling uit aan André Knaepen, stichter van het Vlaamse familiebedrijf Cegeka dat met een toegewijd team van meer dan 9.000 werknemers actief is in 19 landen.

An De Moor, Voorzitter van de vzw Vlaanderen-Europa, en Vice-Voorzitter van VIW, wees er in haar laudatio op dat Cegeka sinds de start in 1992 een onafgebroken groeitraject kent:

“Het bedrijf blijft continu investeren in de eigen organisatie en groei – een schoolvoorbeeld van Vlaams ondernemerschap en durf.”

“Er bestaat geen toverformule voor ons succesverhaal, maar als ik er toch één mag proberen te formuleren gaat het om voortdurend aanpassen, omdenken, vooruitdenken en blijvend investeren. Investeren in mensen én in technologie, waarbij de klant altijd centraal staat. We hebben alles in huis om ook de komende jaren succesvol te zijn, met verdere investeringen in cloud, cybersecurity en artificiële intelligentie,” aldus Knaepen.

Cegeka Hellas onderscheidt zich van de vele internationale servicebedrijven in Griekenland door haar focus op kwaliteit, doorgroeikansen en Nederlandstalige klantenondersteuning.

“Onze klanten zitten nog altijd vooral in België en Nederland,” legt De Vos uit. “Daarom blijven we op zoek naar medewerkers die Nederlands spreken. Dat kunnen jonge starters zijn, maar evengoed mensen met meer ervaring die zin hebben in een nieuwe uitdaging in het buitenland.”

Hij gebruikt er zelf dit sprekende beeld voor: “De vijver met Nederlandstalige mensen in Griekenland is misschien klein als je hem vergelijkt met Vlaanderen, maar voor ons is hij gigantisch. In weinig andere Europese landen vind je zoveel Vlamingen en Nederlanders samen. En in die vijver willen wij vissen met de juiste aanpak: niet met luid geroep, maar met de juiste aas — zinvol werk, groeikansen en een warme bedrijfscultuur.”

“We zoeken trouwens niet alleen jonge mensen,” voegt hij eraan toe. “De jongeren stromen vaak sneller door, en

dat is goed — dat is precies wat we willen. Maar tegelijk zien we dat er ook oudere kandidaten zijn die nog iets nieuws willen doen, die servicegericht zijn en hun ervaring willen inzetten in een dynamische omgeving. Ook voor hen is hier plek. Leeftijd speelt bij ons geen rol; motivatie wel.”

Het bedrijf is actief in uiteenlopende domeinen: van infrastructuurbeheer tot softwareontwikkeling, data-analyse, digitale transformatie, Cybersecurity en AI. Maar niet iedereen moet programmeur te zijn.

“We hebben niet alleen ingenieurs nodig,” zegt De Vos. “Ook business-analisten, functionele profielen of mensen met communicatietalent vinden hier hun plek. Als je servicegericht bent en graag problemen oplost, kun je hier groeien.”

WERKEN WAAR ANDEREN VAKANTIE NEMEN

In het Atheense kantoor van Cegeka klinkt een mix van talen – Engels, Grieks, Nederlands – en tegelijk een ontspannen bedrijvigheid.

Melissa: “De sfeer is echt goed. Je voelt dat je deel bent van iets, niet gewoon een nummer. Dat vond ik het grootste verschil met callcenters. Hier waarderen ze je echt.”

Tom De Vos: “Wij leveren IT-oplossingen aan grote bedrijven, onder meer banken en overheden. De mensen die hier starten in ‘supportfuncties’, leren de systemen en processen kennen. Na verloop van tijd kunnen ze door-groeien naar een technisch of coördinerend niveau. We investeren veel in opleiding en ontwikkeling.”

ATHENE ALS GROEIPOOL

Waarom koos Cegeka voor Griekenland, naast eerder gevestigde hubs in Roemenië en Moldavië?

“We hebben een grondige studie gedaan,” vertelt De Vos. “Griekenland scoorde verrassend goed. Het land heeft een jonge, goed opgeleide bevolking, een sterke servicecultuur en een grote groep Nederlandstaligen. Voor ons is dat een gigantische troef. In Athene wonen honderden Vlamingen en Nederlanders die vaak in toerisme werken, maar op zoek zijn naar meer stabiliteit. Bij ons vinden ze dat.”

De expansie van Cegeka Hellas is nog maar net begonnen. Het bedrijf overweegt bijkomende vestigingen in Thessaloniki of zelfs Kreta, waar zich eveneens een groeiende IT-community ontwikkelt.

“We bekijken waar de talenten zitten,” zegt De Vos. “Onze ambitie is duidelijk: blijven groeien, maar mét de juiste mensen.”

MEER DAN EEN JOB

Melissa heeft zich intussen in Athene gesetteld. Ze heeft een Grieks telefoonnummer, een bankrekening en vrienden in de stad.

“Ik voel me geïntegreerd,” zegt ze. “Na het werk doe ik aan kickboksen, ik ga naar de markt, naar kleine café-tjes. De mensen zijn vriendelijk, gastvrij. Ze nemen de tijd. En dat siert hen. Wat me het meest verbaasde, is hoe goed dit bedrijf bij die sfeer past. Cegeka combineert

“CEGEKA COMBINEERT VLAAMSE STRUCTUUR MET GRIEKSE WARMTE. DAT IS EEN ZELDZAME COMBINATIE.”

Vlaamse structuur met Griekse warmte. Dat is een zeldzame combinatie.”

WAAR NOORD EN ZUID ELKAAR VINDEN

Ik had die dag – tegen beter weten in – de auto naar het centrum genomen, de hitte trotserend én de absurde parkeerprijzen. Toen ik een paar uur later mijn wagen ging ophalen, wees het personeel me met een knik naar de open slagboom: “‘t Is gratis vandaag; morgen zijn we gesloten.”

Het drong niet meteen tot me door: ‘Gratis vandaag want morgen gesloten’, tot ik me tegen het voorhoofd sloeg. Ze had het me nog zo gezegd:

“Mensen zitten ‘s ochtends nog vaak een koffie te drinken met de collega’s, samen nog wat tetteren voor ze beginnen. Ah, die koffiecultuur, die gezelligheid, vier uur lang zitten met je Fredo Espresso aan tafel, geen haast; ja, we wachten wel een halfuurtje en we doen dat zo meteen wel. Ja, het ‘plakt’ nog altijd. Zoals de suiker van de koffie. Ik had nooit gedacht dat ik in de IT zou belanden. Maar kijk, ik werk bij een internationaal bedrijf, leer elke dag bij, en woon in een stad waar de zon bijna altijd schijnt. Wat wil je nog meer?”

En had ik toch nog maar even de tijd genomen om met Melissa Cosyn een kopje koffie te drinken, aan de oever van een visvijver die ik intussen zo groot zie als Tom De Vos”.

Kafka in Zweden

TEKST KATIA VAN DEN STOCK

Ik emigreer en ik neem mee: mijn sociale rechten en plichten. Ik emigreer en ik neem niet mee: Kafka. Dat laatste leek wat ijdele hoop toen mijn man na het opstarten van zijn zaak hier na een jaar nog steeds facturen van de sociale zekerheid in België kreeg. Maar je kan maar in één land verzekerd zijn, niet? Pas een maand geleden kreeg mijn man van de overheid hier te horen dat hij wel degelijk vanaf juli 2024 verzekerd was. Hij was ook al sinds de opstart van zijn zaak netjes belastingen en sociale zekerheid aan het betalen. Heel correct, maandelijks, zonder verrassingen op het einde. De facturen van de sociale zekerheid uit België, met ondertussen verhogingen, bleven komen. Het bracht stress met zich mee en tientallen telefoontjes en e-mails met betrokken diensten hier en 'le plat pays'. Pas een maand geleden kwam eindelijk het verlossende bericht uit België dat de datum van juli 2024 was aanvaard. Alles zou opnieuw berekend worden.

Ik emigreer en ik neem niet mee: een feilloos vertrouwen in diensten die ons het leven makkelijker zouden moeten maken. Onze oudste doch-

ter vertrok in augustus naar België om aan de universiteit te starten. Hier uitschrijven en terug inschrijven in België. Zo klaar! Niet dus. De kinderbijslag laat op zich wachten en haar opnieuw aansluiten bij een ziekenfonds lijkt niet van een leien dakje te lopen. Er zijn geen vaste mensen die de dossiers behandelen. Alles lijkt boven ons hoofd te gebeuren: automatisering. Van zodra je buiten het vakje kleurt, lijken de verschillende diensten over elkaar heen te struikelen.

Maar genoeg over deze Kafkaiaanse beslommeringen; alles komt altijd goed!

Ondertussen is de winter hier volop gestart en verliezen we abrupt daglicht. Na het bomen planten ben ik met Zweedse lessen gestart in klasverband. Een toffe bende waar ik me onmiddellijk in thuis voel! Met de plotse vrieskou koop ik nog snel een warme overall voor de jongste en brengen we het brandhout dicht bij huis. De kippen hebben een geïsoleerd binnenhok, maar de koude lijkt hen niet te deren. Evenals mijn paard, die er met zijn dikke witte wintervacht ondertussen als

een ijsbeer uitziet. In België haalde ik zijn winterdekens al boven bij + 5. Nu staat hij lekker te genieten in zijn kleine kudde in de winterzon bij - 8, enkel in zijn wintervacht.

Ons houten huis met bouwjaar 1850 is niet geïsoleerd volgens de huidige normen en bij stevige vrieskou 's nachts was het vorige winter soms schrikken 's ochtends. Maar met een aantal nieuwe verwarmingstoestellen scheelt het al een pak. Zeventien graden 's ochtends is veel beter dan twaalf. In de winter is alles harder werken, maar ik besef dat dit wel het leven is waar ik jaren geleden van droomde. Losgekoppeld zijn van moeten. Natuur overal. Op mijn paard stappen en zo het bos in rijden. De winterlucht die schittert.

Vorig weekend organiseerden we ons eerste etentje voor Zweedse vrienden, met wie we al een aardig mondje Zweeds praten. Witloof in de oven, Belgische chocolade en bier. We laten ze eens proeven van een andere cultuur. En dan heb ik het niet alleen over eten. Geweldig is het dat mensen die grenzen oversteken, een nieuwe cultuur meebrengen. Wij passen ons aan, maar het is mooi om te zien hoe een gemeenschap zich ook aanpast aan nieuwkomers.

De school van onze dochter vroeg onlangs of ik Nederlandstalige boeken heb voor de Nederlandse kinderen. Binnenkort ga ik er wat verhaaltjes vertellen. Want het is niet omdat je emigreert dat je ineens je eigen taal niet meer hoeft te kennen.

Ik emigreer en ik neem mee: mijn eigen cultuur die een andere rijker maakt.

En Kafka? Die kan hier in één van de vele bomen kruipen, daar zit hij voorlopig goed!

Optimalisatie netwerk van diplomatieke posten

TEKST FOD BUITENLANDSE ZAKEN

De wereld verandert sneller dan ooit. Geopolitieke spanningen nemen toe en diplomatie evolueert naar een meer transactionele aanpak. Het multilaterale systeem, jarenlang de ruggengraat van internationale samenwerking, kraakt onder druk. De wereldorde die stoelde op respect voor het recht, wordt fundamenteel én blijvend uitgedaagd. Tegelijk dwingen handelsconflicten en tarief-oorlogen de FOD Buitenlandse Zaken om het bestaande netwerk van partners kritisch te herevalueren en onze invloed breder te spreiden. Deze factoren maakten duidelijk dat het netwerk opnieuw bekeken moest worden. Die oefening was al 12 tot 15 jaar niet meer gebeurd, in geopolitieke termen vrijwel een eeuwigheid.

Na een reflectieproces werd beslist om het federale netwerk van diplomatieke posten te optimaliseren. Zij blijven essentieel voor het behartigen van Belgische belangen in het buitenland, zowel voor burgers en bedrijven als op politiek, economisch en veiligheidsvlak. Ze vormen bovendien een pijler van onze ontwikkelingssamenwerking. Hoewel België al over een uitgebreid netwerk beschikt, was een actualisering nodig om onze aanwezigheid beter af te stemmen op evoluerende geopolitieke en economische prioriteiten. Het nieuwe plan omvat de opening van vijf posten en de versterking van verschillende bestaande missies, gecombineerd met de sluiting van acht posten. Die sluitingen betekenen geen afbouw van de bilaterale relaties; België organiseert zijn aanwezigheid anders, via regionale posten of speciale gezanten. De consulaire dienstverlening aan burgers blijft gegarandeerd. De hervorming wordt tussen 2026 en 2027 ingevoerd. De minister voorziet begeleiding voor de teams die rechtstreeks door de sluitingen worden getroffen. Volgens hem is de oefening niet budgettair gedreven. Het netwerk werd bewust vrijgesteld van een lineaire besparing, gezien de internationale context die veeleer extra investeringen in diplomatie en preventie vraagt. De middelen die vrijkomen

door de herschikking worden opnieuw geïnvesteerd in het bestaande netwerk, waar sommige teams kampen met onderbezetting. Daarnaast wordt een pool van tijdelijk inzetbare diplomaten opgericht om posten bij afwezigheden of crisissen te ondersteunen.

De hertekening van het netwerk steunt op een analyse waarbij politieke en economische belangen, veiligheid, ontwikkelingsdoelstellingen, consulaire noden, operationele vereisten, kosten en de aanwezigheid van andere Belgische partners zijn meegenomen. De aanpak kadert in een bredere strategie die inzet op samenhang tussen Diplomatie, Ontwikkeling en Defensie. De beslissing is een langetermijninvestering die België slagkrachtiger maakt en middelen doelgerichter inzet.

EUROPA

Europa vormt een van de belangrijkste pijlers van welvaart en veiligheid. De Belgische diplomatie is er sterk aanwezig en blijft prioriteit geven aan de verdediging van nationale belangen binnen de Europese Unie en op het Europese continent. De relaties met de Baltische staten worden versterkt door bijkomende middelen toe te kennen aan de posten die deze landen opvolgen. De Balkan blijft een cruciale regio op het vlak van veiligheid, migratie en economische kansen, en blijft gericht op toetreding tot de Europese Unie. In dat kader wordt een ambassade geopend in Tirana, een ontbrekende schakel in het diplomatieke netwerk. De post in Sarajevo wordt gesloten als onderdeel van een ruimere reorganisatie.

AFRIKA

Afrika speelt een sleutelrol in de toekomst van Europa en België. De jonge bevolking, groeiende ondernemingszin en kansen voor energie- en klimaattransities stimuleren de uitbouw van moderne en wederzijds voordelige partnerschappen. Sterke aanwezigheid blijft noodzakelijk om bij te dragen aan stabiliteit, gezondheid en klimaat en om duurzame economische relaties te ontwikkelen. Ter versterking van institutionele relaties en multilaterale samenwerking wordt in Addis Abeba een Permanent Vertegenwoordiger bij de Afrikaanse Unie aangesteld, met observatiestatuuat naast de ambassadeur in Ethiopië. West-Afrika blijft een prioritaire regio, gericht op economische en diplomatieke belangen en mondiale publieke goederen. De nadruk ligt op Ghana, Ivoorkust, Benin, Nigeria en Senegal, waar verschillende posten worden versterkt. De post in Conakry sluit, terwijl de toegang tot consulaire diensten in Guinee wordt vereenvoudigd. In de Sahel sluit de ambassade in Bamako door zware operationele en veiligheidsbeperkingen. De regio blijft echter strategisch van belang. De relaties met Mali worden op alternatieve wijze georganiseerd, met behoud van twee posten in de centrale Sahel: Ouagadougou en Niamey. De Speciaal Gezant voor de Sahel behoudt een centrale rol in een geïntegreerde regionale aanpak. De ambassadeur in Ouagadougou wordt tevens bevoegd voor de relaties met de Malinese autoriteiten. In zuidelijk Afrika wordt een ambassade geopend in Windhoek om economische kansen, energietransitie en havenontwikke-

ling te benutten. Het diplomatiek bureau in Mozambique sluit, waarna opvolging van het land gebeurt via de ambassade in Pretoria. In de regio van de Grote Meren wordt de ambassade in Kinshasa versterkt om economische ontwikkelingen, zoals groeicorridors en nieuwe opportuniteiten, nauwgezet op te volgen. Ook de post in Brazzaville krijgt extra middelen en wordt bevoegd voor Gabon en Equatoriaal-Guinea.

Ondanks sluitingen in Guinee, Mali en Mozambique blijven de programma's van de Belgische ontwikkelingssamenwerking intact. Samenwerking verloopt via andere kanalen, met aandacht voor een vlotte overdracht van lopende programma's en een betere afstemming tussen ontwikkelingssamenwerking en buitenlands beleid.

AMERIKA

Op het Amerikaanse continent is België vertegenwoordigd in de belangrijkste economische centra van de Verenigde Staten, Midden-Amerika en Latijns-Amerika. Nieuwe uitdagingen zoals de strijd tegen internationale georganiseerde misdaad leiden tot versterking van de capaciteit in Panama en Chili. De ambassade in Havana sluit; consulaire bijstand in het Caribisch gebied wordt verzorgd vanuit Panama-Stad. In Brazilië sluit het consulaat-generaal in Rio de Janeiro, waarna de diplomatieke aanwezigheid wordt geconcentreerd in Brasilia en São Paulo. Daarnaast wordt gewerkt aan een vernieuwde strategie voor Midden- en Latijns-Amerika om het partnerschapspotentieel van deze regio beter te benutten en de relaties met de Verenigde Staten en Canada verder te diversifiëren.

MIDDEN-OOSTEN

Het netwerk in het Midden-Oosten sluit grotendeels aan bij de strategische doelstellingen, maar de ambassades in Riyad en Doha worden versterkt om de relaties met de Golfstaten te verdiepen. Een nieuwe ambassade wordt geopend in Muscat om de relaties met Oman uit te bouwen en economische kansen te benutten. De ambassade in Koeweit-Stad sluit. Gezien de snelle ontwikkelingen in de regio, en rekening houdend met veiligheids-, migratie- en wederopbouwkwesities, wordt een ambassadeur voor Syrië benoemd, met residentie in Beiroet.

AZIË

Azië blijft een motor van economische groei en technologische innovatie, en biedt aanzienlijk potentieel voor Belgische belangen. De ambassades in New Delhi, Manilla en Kuala Lumpur worden versterkt. Het consulaat-generaal in Guangzhou sluit, terwijl de post in Peking wordt uitgebreid. Centraal-Azië krijgt grotere strategische aandacht door de ontwikkeling van de Trans-Kaspische corridor. Om sterker aanwezig te zijn in deze cruciale en snelgroeiende regio wordt een ambassade geopend in Tasjkent, Oezbekistan. Daarnaast blijven prioriteiten duidelijk en consistent bewaakt in alle regio's, en verder worden acties afgestemd op de strategische doelen.

Van een carrière op de planken tot een nieuw leven in Australië

Wie Bavo Delbeke (32) ontmoet, ziet een man die vol energie en enthousiasme vertelt over zijn opmerkelijke parcours. Wat begon met enkele basketbaltrucs in zijn kamer groeide uit tot een internationale carrière als performer. Hij trad op in grote circussen, reisde de wereld rond en stond zelfs in het iconische Sydney Opera House. Uiteindelijk was het niet de showbusiness die hem Down Under hield, het was de liefde. Vandaag woont Bavo in Adelaide, waar hij zijn leven als artiest achter zich liet en een nieuwe toekomst uitbouwt samen met zijn vrouw.

TEKST DAVEY DE LAET

EEN JEUGD MET EEN BAL IN DE HAND

Bavo groeide op nabij Leuven, waar hij als kind basketbal speelde. Een carrière in de NBA (Amerikaanse profcompetitie) zat er niet in. "Ik was goed in dribbelen, maar niet in groeien", lacht hij. Toch liet de sport hem niet los, het was voor hem een creatieve uitlaatklep. "In de begin-dagen van YouTube ontdekte ik de wereld van freestyle basketball." Hij begon zelf trucjes te oefenen, filmde ze en zette ze online.

Al snel werd hij opgemerkt door lokale clubs en evenementenbureaus, en nog voor hij de middelbare school had afgerond, stond hij elk weekend op podia door heel België. Wat begon als een hobby groeide uit tot een professionele carrière. Zijn optredens groeiden mee met hemzelf: van clubdagen van de lokale basketploeg naar grote sportevenementen, en uiteindelijk naar het varié-tépodium. "Ik zag al snel dat circusproducties meer stabiliteit boden. Ik combineerde basketbaltrucs met elementen uit het circus. Jongleren met basketballen, creatieve acts met muziek en een verhaal, dat was mijn niche."

Zijn ouders drongen erop aan dat hij een diploma haalde, zo studeerde hij vertaler-tolk in Leuven. Maar na zijn studies koos Bavo resoluut voor het podiumleven. Eerst in België en Duitsland, later ook internationaal. "Mijn trucjes met basketballen sloegen goed aan in de circuswereld. Hierdoor kon ik mij onderscheiden van andere straatballers die zo nu en dan eens optraden op een sportevenement."

EEN TOUR DIE ALLES VERANDERDE

In 2015 kwam een keerpunt. Een talentenwedstrijd in Duitsland veranderde alles. "Ik werd geselecteerd en kreeg mijn eerste contract. Daarna kwam er een uitnodiging uit Australië voor een tour met een urban hip-hop-thema." Vier maanden lang trok hij door Australië, met als hoogtepunt een optreden in het Sydney Opera House. Tijdens die tour leerde hij in Adelaide zijn toekomstige vrouw kennen.

“Het klikte meteen. We zagen elkaar vaak terug omdat ik voor diezelfde show regelmatig terug naar Australië vloog. Het was altijd plannen en puzzelen, maar het werkte.”

In 2020 was er een kantelmoment “Ik scheurde mijn kruisband, vloog terug naar België om mij te laten behandelen en daarbovenop sloeg Covid toe en werden al mijn shows geannuleerd.” Terwijl de wereld op slot ging, hielden hij en zijn vriendin hun relatie overeind met dagelijkse video-calls. Het was een periode van grote onzekerheid. Dat is het moment dat het koppel besliste om bij elkaar te zijn. Uiteindelijk kreeg hij, na drie afwijzingen, groen licht om Australië binnen te mogen en verhuisde hij eind 2020 definitief.

EEN NIEUW LEVEN IN ADELAIDE

Zijn eerste maanden Down Under waren intens: twee weken verplichte hotelquarantaine, leven bij zijn schoonouders en wennen aan een totaal andere omgeving. “De grootste cultuurschok was de ruimte. In België kan je overal met de fiets of het openbaar vervoer terecht. Hier zijn de steden enorm uitgestrekt en zijn autoverplaatsingen vanzelfsprekend. Ik had zelfs geen rijbewijs toen ik toekwam. Mijn vrouw heeft mij leren rijden!”

**“WE HEBBEN GEACCEPTEERD DAT
ONS LEVEN ZICH TUSSEN TWEE LANDEN
ZAL AFSPLEN. WE KIEZEN VOOR EEN LEVEN
TUSSEN TWEE WERELDEN.”**

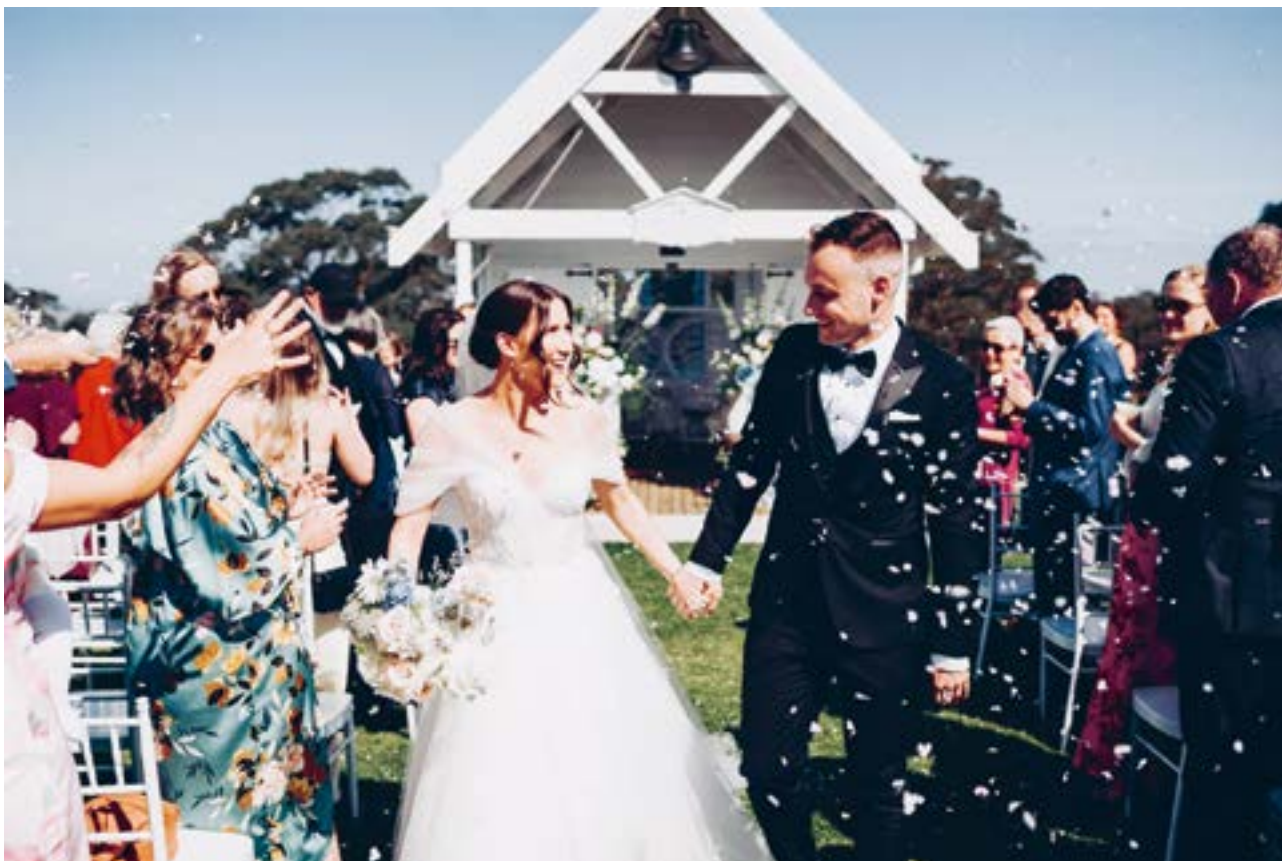
Na de heropstart van de cultuursector trad Bavo nog enkele jaren op, maar het vele reizen en de onzekere werkomstandigheden deden hem beseffen dat hij iets anders wou.

Het leven als artiest was niet altijd glansrijk. “De omstandigheden waren soms zwaar. Zomertenten van 45 graden, dagen zonder rust, acrobaten die uitglijden van het zweet. Er was weinig bescherming, want als zelfstandige val je buiten veel arbeidswetten.”

Hij zorgde goed voor zijn lichaam, at gezond, bezocht regelmatig een kinesist, maar zijn knieblesure heeft hem geleerd hoe kwetsbaar alles is: “Eén misstap en je bent maanden buiten strijd. Dat heeft zeker meegespeeld in mijn keuze om te stoppen.” Vandaag werkt hij als contentbeheerder in de hernieuwbare energiesector. “Het is een totaal andere wereld, maar ik geniet van de stabiliteit. Optreden doe ik nog af en toe uit passie, niet meer als broodwinning.”

DE CHARME ÉN DE UITDAGINGEN VAN AUSTRALIË

Het leven in Australië heeft volgens Bavo twee gezichten. Enerzijds is er de onmiskenbare schoonheid van de uitgestrekte natuur, de energie van het land, de sportcultuur en de relaxte mentaliteit. “Australiërs zijn over het algemeen open, laagdrempelig in de omgang en gemoedelijk. “De werkvloer is hier totaal informeel. Je zegt gewoon ‘see ya later, mate’ tegen je baas. Australiërs zijn harde werkers, maar zonder pretentie.”

Anderzijds zijn er ook uitdagingen: afstanden zijn groot, het openbaar vervoer is beperkt en emigreren betekent onvermijdelijk dat je je vrienden en familie mist. “Dat spontane gevoel van iemand bellen om een terrasje te doen, die kleine momenten mis ik wel. Videobellen is niet hetzelfde.”

Bavo kijkt met een nieuwsgierige blik naar de Australische samenleving. “Religie is hier veel levendiger. De kerken zijn moderne gemeenschappen met livebands en projecties. Het is bijna entertainment, maar ook verbindend. Als culturele ervaring is dat fascinerend.”

Ook de aandacht voor veiligheid valt op. “Ze nemen kinderscherming enorm serieus. Voor elke workshop die ik geef, moet ik een Working with Children Check aanvragen. Dat is administratief wat gedoe, maar het toont wel hun zorgzaamheid.”

TUSSEN TWEE WERELDEN

In 2023 trouwden Bavo en zijn vrouw. Intussen diende hij zijn aanvraag voor Australisch staatsburgerschap in, maar België blijft trekken. “Mijn ouders en vrienden mis ik enorm. Ik leef in spreadstand. We hebben geaccepteerd dat ons leven zich tussen twee landen zal afspelen. Als het met mijn ouders minder gaat, wil ik tijdelijk terugkeren. En ooit hopen we dat mijn vrouw ook Belg kan worden. We kiezen voor een leven tussen twee werelden.”

EEN LEVEN VOL DANKBAARHEID

Terugkijkend op zijn carrière voelt Bavo vooral dankbaarheid. Hij ontmoette NBA-legendes, vestigde een Guinness World Record en trad op voor duizenden mensen over de hele wereld. Maar even belangrijk vindt hij wat het hem persoonlijk bracht: zelfvertrouwen, doorzettingsvermogen en levenslessen.

“Als artiest leer je omgaan met stress, mislukkingen en applaus en dat vormt je als mens. Hoewel ik niet meer op een podium sta, neem ik die ervaringen mee in alles wat ik doe.”

Bavo's verhaal toont dat emigreren niet altijd een bewuste droom is, maar soms een keuze uit liefde en omstandigheden. Het leven in Australië is geen aaneenschakeling van paradijselijke momenten, maar net die mix van hoogte- en dieptepunten maakt zijn verhaal zo herkenbaar voor vele Vlamingen in de wereld.

Een Nalatenschap zonder Grenzen

Wat zijn de gevolgen van een emigratie op uw nalatenschap; wie zal uw nalatenschap afhandelen, hoe worden uw erfgenamen bepaald en waar betalen zij successierechten? Het antwoord op al deze vragen zal afhankelijk zijn van het land waar u woont of het land waar uw vermogen gelegen is.

TEKST EVELYNE VAN DER ELST

Om bovenstaande vragen te beantwoorden, zetten we de algemene principes van internationale successieplanning even op een rij.

HET TOEPASSELIJKE RECHT: WIE ERFT WAT UIT UW NALATENSCHAP?

Het toepasselijke erfrecht omvat de rechtsregels die bepalen hoe een nalatenschap wordt afgewikkeld. Het geeft onder meer antwoord op vragen omtrent de erfgenamen, de omvang van hun erfaanspraken, de geldigheid van uiterste wilsbeschikkingen (testamenten), de reservataire aanspraken en de wijze waarop de nalatenschap moet worden verdeeld en vereffend. Met andere woorden: het toepasselijke erfrecht bepaalt welke rechten uw echtgeno(o)t(e), kinderen, e.a. kunnen laten gelden in uw nalatenschap, welke spelregels gelden voor een testament en hoe de verdeling concreet gebeurt.

Binnen de Europese Unie wordt deze materie geharmoniseerd aan de hand van een verordening die stelt dat het recht van de laatste gewoonlijke verblijfplaats van de overledene diens nalatenschap zal regelen. Dit heeft tot gevolg dat een emigratie naar een andere Europese lidstaat er veelal toe leidt dat het erfrecht van uw nieuwe woonplaats

van toepassing is op de verdeling van uw nalatenschap. Dit recht zal bepalen welke rechten uw echtgeno(o)t(e), partner, kinderen of andere familieleden kunnen doen gelden in uw nalatenschap. Het ene rechtstelsel zal bijvoorbeeld voorzien dat alles naar de langstlevende partner gaat terwijl het andere rechtstelsel voorrang geeft aan de kinderen. Indien u een testament heeft opgemaakt, kan het toepasselijke recht ook een impact hebben op de interpretatie van uw testament. Soms kan het de uitwerking van specifieke bepalingen zelfs verhinderen.

U behoudt evenwel de mogelijkheid om steeds de toepassing van het erfrecht van het land van uw nationaliteit te vragen. Dergelijke keuze moet uitdrukkelijk worden vastgelegd in een testament. Dit betekent dat u als Belgische onderdaan steeds een testament kan opmaken waarin u de toepassing van het Belgische erfrecht vraagt, ongeacht uw woonplaats bij overlijden. Dit kan bijvoorbeeld belangrijk zijn wanneer u reeds bepaalde handelingen van successieplanning gesteld heeft voorafgaand aan uw overlijden (bv. Schenkingen, kanscontracten, maatschappen, etc.) of wanneer u over een Belgische huwelijksovereenkomst beschikt.

Woont u niet langer in de Europese Unie, dan moeten we het internationaal privaatrecht consulteren dat van toepassing is in uw nieuwe woonland. Het internationaal privaatrecht is een geheel van verwijzingsregels die bepalen welk recht moet toegepast worden in een internationale context. Deze verwijzingsregels zijn in elk land verschillend. Vaak zal worden aangeknoopt bij uw laatste verblijfplaats, uw nationaliteit of het land waarmee u de nauwste band heeft, etc.

WIE IS BEVOEGD OM KENNIS TE NEMEN VAN DE VEREFFENING EN VERDELING VAN UW NALATENSCHAP?

In België zal een notaris kennis nemen van een overlijden en samenzitten met de familie om het testament van de overledene door te nemen, de nalatenschap te vereffenen en verdelen en de aangifte nalatenschap in te dienen. Een Belgische notaris is echter enkel bevoegd indien u op het ogenblik van overlijden ook uw laatste woonplaats in België had. Indien dit niet het geval is, zal de notaris (of diens equivalent) van uw nieuwe woonland kennis nemen van het dossier. Dit kan soms praktische moeilijkheden met zich meebrengen, bijvoorbeeld wanneer uw kinderen of andere erfgenamen wel nog in België wonen en zij zich moeten richten tot een buitenlandse instantie.

Uzelf heeft in de meeste gevallen niet de mogelijkheid om op voorhand vast te leggen dat een Belgische notaris bevoegd is om kennis te nemen van uw nalatenschap, maar uw erfgenamen kunnen na uw overlijden wel enkele handelingen stellen om alsnog een Belgische notaris te vatten. Het is natuurlijk van belang dat zij op de hoogte zijn van deze mogelijkheden.

HOE ZAL UW NALATENSCHAP BELAST WORDEN?

In navolging van uw overlijden zullen uw erfgenamen in de meeste landen successierechten moeten betalen op het vermogen dat zij uit uw nalatenschap verkregen hebben. Deze fiscale materie wordt niet gecoördineerd op internationaal niveau.

Elk land hanteert dus eigen aanknopingspunten voor de heffing van erfbelasting. Waar het ene land aanknoopt bij de woonplaats van de erflater om successierechten te heffen, zal een ander land kijken naar de woonplaats van de verkrijger of naar de ligging van de betrokken goederen.

Daarnaast heeft elk land een eigen regime van erfbelasting. In landen zoals Portugal, Zwitserland, Italië en Zweden is er doorgaans geen sprake van erf- of schenkbelasting terwijl andere landen zoals Frankrijk, Spanje, het Verenigd-Koninkrijk, de Verenigde-Staten wel successierechten kennen.

Bijgevolg kan elk internationaal aanknopingspunt in de samenstelling van uw gezin of uw vermogen aanleiding geven tot de heffing van erfbelasting in het buitenland.

Is er dan altijd sprake van een dubbele taxatie? Het antwoord is gelukkig neen. Wat successierechten betreft, is het zo dat de toepasselijke Belgische wetgeving voorziet

in een intern verrekeningsmechanisme. Wanneer in het buitenland erfbelasting verschuldigd is op het vermogen van een erflater die ten tijde van het overlijden in België woonde, zal in België een vermindering genoten worden van de in België verschuldigde successierechten ten belope van de in het buitenland betaalde belasting op hetzelfde goed. Let wel op, dergelijk verrekenmechanisme bestaat niet in alle landen.

België:

In België wordt aangeknoopt bij de woonplaats van de erflater ten tijde van het overlijden. Als de erflater op het ogenblik van overlijden een inwoner is van één van de Belgische Gewesten dan is dat Gewest bevoegd om de wereldwijde nalatenschap te belasten, ongeacht de ligging van de goederen of de woonplaats van de verkrijgers. Bijgevolg zal België ook de buitenlandse vakantiewoning, de Zwitserse beleggingsportefeuille, aandelen van een Amerikaanse vennootschap, etc. belasten.

Wanneer u bij uw overlijden niet langer in België woont, dan zal enkel nog het vastgoed dat u privé aanhoudt en dat in België gelegen is, in België belast worden. De belasting van uw overige onroerende goederen en roerend vermogen zal bepaald worden door het land waar u woonachtig bent of desgevallend het land waar uw erfgenamen wonen of de goederen gelegen zijn. In sommige landen, kan de successiedruk zwaarder doorwegen dan in België. Dit is bijvoorbeeld het geval in Frankrijk waar de tarieven van de erfbelasting hoger liggen dan deze in België. Ook in navolging van een emigratie naar het Verenigd-Koninkrijk kijkt u aan tegen een vast tarief van 40% successierechten zodra de wereldwijde nalatenschap meer waard is dan € 325.000. Er zijn ook regio's in Spanje waar de successiedruk hoger ligt dan in België.

EEN CASUS TER ILLUSTRATIE VAN DE COMPLEXITEIT VAN INTERNATIONALE SUCCESSIEPLANNING

Tenslotte illustreren we voorgaande graag aan de hand van een korte casus:

Situatieschets: de heer en mevrouw Rogge zijn gehuwd en hebben 3 meerderjarige kinderen. Omwille van professionele redenen zijn ze destijds verhuisd naar Portugal waar ze op hun oude dag nog steeds wonen. Twee van de kinderen wonen in België en één kind woont intussen in Frankrijk.

Het vermogen van het echtpaar bestaat voornamelijk uit roerende goederen (beleggingen en spaargelden) maar ook uit een opbrengsteigendom in België en de vakantie-woning in Frankrijk.

De heer Rogge komt te overlijden.

Vooreerst is het belangrijk te weten dat de Portugese notaris bevoegd zal zijn om kennis te nemen van het dossier aangezien Portugal de laatste gewoonlijke verblijfplaats van de heer Rogge was.

Bij gebrek aan testament en rechtskeuze, zal het Portugees erfrecht van toepassing zijn op de vereffening en verdeling van de nalatenschap.

Het Portugees recht stelt dat de langstlevende echtgenote recht zal hebben op minimaal 1/4 van de nalatenschap en dat de rest verdeeld wordt onder de kinderen in gelijke delen. Opdat deze rechten in België en Frankrijk uitgeoefend kunnen worden, zal de Portugese notaris een Europese erfrechtverklaring moeten opmaken. Dit is een officieel document waarmee erfgenamen, legatarissen of

executeurs in alle EU-lidstaten kunnen aantonen wie zij zijn en welke rechten zij hebben in een nalatenschap met een grensoverschrijdend karakter.

In Portugal zal geen erfbelasting verschuldigd zijn op de nalatenschap daar een vrijstelling geldt tussen echtgenoten, ouders en kinderen.

Het is evenwel belangrijk om te noteren dat zowel Frankrijk als België successierechten zullen heffen op de overdracht van het Frans en Belgisch vastgoed. Er zal in beide landen een fiscale aangifte moeten ingediend worden.

Daarenboven heft Frankrijk ook successierechten in hoofde van de erfgenamen die ten tijde van de verkrijging in Frankrijk wonen. Dit betekent dat het kind dat in Frankrijk woont ook een bijkomende aangifte zal moeten indienen en in Frankrijk erfbelasting zal moeten betalen op de totaliteit van de goederen die hij uit de nalatenschap van zijn vader krijgt.

Deze casus toont aan dat het aangewezen kan zijn om voorafgaand aan een emigratie uw successieplanning onder de loep te nemen. Vaak is het aangewezen om reeds schenkingen uit te voeren tijdens het verblijf in België waarbij gebruik gemaakt kan worden van de lagere tarieven in de schenkbelasting of om een testament op te maken voorafgaand aan uw vertrek.

Meer info: legacy-advocaten.be

Zomerkampen 2026

Een week lang duiken expatkinderen in een bad vol taal, plezier, cultuur en avontuur, helemaal ondergedompeld in het Nederlands!

27 juli - 1 augustus 2026

Vlamingen
in de Wereld

Meer info: viw.be/events

Bezit je een woning in Frankrijk?

“Hoe sneller je dat pand aan je kinderen schenkt, hoe minder belastingen je moet betalen”

Een erfenis beroert de gemoederen in heel wat families. Sommigen vrezen dat hun deel aan hun neus voorbij zal gaan, anderen willen hun nalatenschap in een bepaalde richting sturen. Zeker wanneer er buitenlandse goederen worden nagelaten, dreigt het ingewikkeld te worden. We duiden het erfenisvraagstuk in Frankrijk op op basis van Ludo's persoonlijke situatie.

TEKST JARON BOGAERT

DE ERFENISKWESTIE

Ludo en zijn vrouw bezitten twee woningen in Frankrijk. Die willen ze graag nu al schenken aan hun kinderen, om later hoge successierechten te vermijden. Maar kan dat wel, net zoals in België? En hoe pak je dat dan aan? Vermogensexperte Isabelle Verhulst legt uit hoe je dat financieel het voordeligst aanpakt. “Deze manier van schenken heeft zelfs een dubbel voordeel.”

Dit zegt vermogensexperte Isabelle Verhulst: “Eerst en vooral, moeten we bepalen welk land precies successierechten zal innen. Als Ludo en zijn vrouw als Belgische inwoners sterven, dan valt hun wereldwijde vermogen in principe onder de Belgische belastingregels. Maar omdat de huizen in Frankrijk staan, wil ook Frankrijk een graantje meepikken van die erfenis. Om problemen te vermijden, hebben Frankrijk en België daarover rond de tafel gezeten. Het resultaat: een dubbelbelastingverdrag dat moet voorkomen dat je voor hetzelfde goed twee keer belastingen moet ophoesten”, weet Verhulst.

“Op basis van het verdrag zal Frankrijk bevoegd zijn om die twee huizen te belasten. Maar België zal ook successierechten heffen op beide panden. Alleen mag je dan de belastingen die je in Frankrijk hebt betaald aftrekken van het bedrag dat België opeist. Met andere woorden: je betaalt altijd de volle pot, maar niet dubbel.”

“OOK IN FRANKRIJK IS HET FINANCIEEL INTERESSANTER OM TE SCHENKEN DAN OM TE LATEN ERVEN. LUDO'S KINDEREN ZIJN IN DAT GEVAL FRANSE SCHENKINGSRECHTEN VERSCHULDIGD AAN DE FRANSE STAATSKAS.”

“En opgelet: er komen nog extra Belgische belastingen bij. Ludo en zijn vrouw hebben nog geen testament voorzien en de woningen zullen volgens hun huwelijkscontract in de handen van de langstlevende partner terechtkomen. Die partner zal daar in Frankrijk niets voor moeten betalen, maar in België wél. Wellicht zelfs aan het hoogste tarief van 27 procent.”

SCHENKEN VOLGENS FRANSE REGELS

Is schenken dan een beter idee? “Het klopt inderdaad dat het ook in Frankrijk financieel interessanter is om te schenken dan om te laten erven. Ludo's kinderen zijn in dat geval Franse schenkingsrechten verschuldigd aan de Franse staatskas”, antwoordt Verhulst.

“Om de hoogte van die belasting te bepalen, gebruiken ze bij onze zuiderburen een formule die met schalen werkt. Aangezien de woningen op naam staan van zowel Ludo als zijn vrouw en ze aan twee kinderen willen schenken, mag de waarde van de schenking in vier stukken worden gedeeld. Eén deel per partij. En bovendien is er per kind en per ouder een vrijstelling van 100.000 euro, waardoor Ludo en zijn vrouw dus 400.000 euro gratis kunnen schenken.”

Stel dat beide woningen een waarde van 300.000 euro zouden hebben, dan bedraagt de totale schenking 600.000 euro, verdeeld over vier delen van elk 150.000 euro. Aangezien ze ook vier keer de vrijstelling van 100.000 euro mogen toepassen, blijven er nog vier belastbare delen van 50.000 euro over. Daarop zouden ze, volgens de formule die de Franse belastingdienst gebruikt, 8.194 euro successierechten moeten betalen per deel. In totaal is dat dus 32.776 euro schenkbelastingen op beide woningen. In deze situatie veel voordeliger dan erven. Want, ter vergelijking, de kinderen van Ludo zouden in Vlaanderen ongeveer 114.000 euro erfbelasting moeten betalen.

“HOE SNELLER ZE SCHENKEN, HOE MINDER SCHENKBELASTINGEN ZE ZULLEN MOETEN OPHOESTEN.”

VOORBEHOUD VAN VRUCHTGEBRUIK

“Ik zou zelfs durven aanraden om te schenken met voorbehoud van vruchtgebruik. Dat heeft een dubbel voordeel. Eerst en vooral mogen de ouders de woningen dan blijven gebruiken en krijgen ze de eventuele huurinkomsten op hun rekening gestort. Maar daarnaast is de kous dan ook meteen af op vlak van successierechten. Het vruchtgebruik van Ludo en zijn vrouw dooft namelijk gewoon uit wanneer ze overlijden en dus moet er niets meer betaald worden. Zo vermijden ze die 27 procent belastingen waar ik het eerder over had”, tipt de experte.

“Je zal door het vruchtgebruik te behouden bovendien minder schenkingsrechten moeten betalen. Je mag de waarde van dat vruchtgebruik namelijk aftrekken van de waarde van de woning. Ook dat gebeurt op basis van een ingewikkelde formule, op basis van de leeftijd van de schenkers. Hoe ouder Ludo en zijn vrouw zijn wanneer ze de woning aan hun kinderen schenken, hoe minder dat vruchtgebruik waard is. Met andere woorden: hoe sneller ze schenken, hoe minder schenkbelastingen ze zullen moeten ophoesten.”

ONTERVEN

“Ludo vroeg zich ook nog af of hij in Frankrijk zijn dochter zou kunnen onterven, maar dat is het geval niet”, weet Verhulst. “Net als in België hebben kinderen in Frankrijk altijd recht op een reservedeel van het vermogen. Bij ons is dat de helft van het vermogen verdeeld onder de kinderen samen. In Frankrijk is het zelfs nog meer. Wanneer je één kind hebt, heeft die persoon recht op de helft van alles wat je bezit. Bij twee kinderen moet er zelfs twee derde voorbehouden blijven voor die twee. En wie drie of meer kinderen heeft, moet verplicht drie vierde nalaten aan het nageslacht. Het is dus zelfs beter om voor het Belgische recht te kiezen.”

Bron: HLN

Dit artikel werd hergebruikt met de toestemming van de uitgever.

De fiscus weet wat u verdient met uw tweede verblijf

Wie zijn tweede verblijf in het buitenland verhuurt via digitale verhuurplatformen als Airbnb, Booking.com of Vrbo, kan die inkomsten niet langer verbergen voor de fiscus. “Door de invoering van de Europese DAC7-richtlijn zijn die platformen verplicht gegevens over hun verhuurders rechtstreeks aan de belastingdiensten van de EU-lidstaten door te geven”, vertelt expert fiscaal recht Mark Delanote.

TEKST DIMITRI DEWEVER

Verhuursites moeten voortaan aan de belastingdienst doorgeven hoeveel elke gebruiker op hun platform verdient met de verhuur van onroerend goed (dat geldt ook voor onlineplatformen waar u goederen verkoopt of diensten levert via de deeleconomie). De Belgische fiscus weet dus exact wat u verdient met de verhuur van uw appartement aan de Costa Blanca of uw chalet in Oostenrijk. Ook informatie over wie de verhuurder is, zoals de naam, het adres, het aantal verhuurtransacties en het ontvangen bedrag, wordt doorgegeven aan de fiscus van het land waar de aanbieder woont.

EXTRA CONTROLEMIDDEL

Die verplichting vloeit voort uit de zevende versie van de Europese Directive on Administrative Co-operation in the field of Taxation, kortweg DAC7. Die versterkt de samenwerking tussen belastingdiensten in de Europese Unie aanzienlijk. Vroeger was het voor nationale belastingdiensten moeilijk inzicht te krijgen in inkomsten die particulieren en kleine ondernemers vergaarden via buitenlandse platformen. Die maas is nu gedicht. “Dit is een extra controlemiddel voor de fiscus om na te gaan of mensen hun inkomsten uit, bijvoorbeeld, de verhuur van een vakantiehuis correct aangeven in hun belastingaangifte”, legt fiscaal jurist Mark Delanote uit. De regels gelden voor iedereen die via digitale platformen onroerend goed verhuurt (of goederen verkoopt, of diensten verleent) ongeacht of dat in België of in het buitenland gebeurt. Specifiek voor tweede verblijven betekent dat: wie zijn buitenlands appartement of vakantiehuis regelmatig verhuurt via een platform, moet ervan uitgaan dat die inkomsten automatisch aan de fiscus worden gemeld.

GEEN VRIJSTELLING

Er geldt geen vrijstelling of drempel voor de rapportering van inkomsten uit de verhuur van onroerende goederen via onlineplatforms. Ook wie zijn vakantiewoning slechts enkele keren per jaar verhuurt voor een beperkt bedrag, bijvoorbeeld 1.500 euro in totaal, valt onder de meldingsplicht. De vrijstelling bij minder dan dertig verrichtingen en/of 2.000 euro inkomsten per jaar geldt enkel bij het verkopen van goederen via onlineplatformen, en is dus niet van toepassing op onroerende verhuur.

Die digitale platformen zijn wettelijk verplicht alle relevante gegevens over dergelijke verhuur door te geven aan de belastingdiensten, ongeacht de omvang van de inkomsten. De Belgische fiscus ontvangt die informatie automatisch via het Europese netwerk van belastingautoriteiten. Wie zijn buitenlandse verhuuropbrengsten (of het buitenlands kadastraal inkomen) niet correct aangeeft in de jaarlijkse belastingaangifte, loopt dus risico op een navordering of boete.

‘De DAC7-richtlijn is een extra controlemiddel voor de fiscus om na te gaan of mensen hun inkomsten uit bijvoorbeeld de verhuur van een vakantiehuis correct aangeven in hun belastingaangifte’

Mark Delanote, UGent

HOBBY OF BIJBEROEP

Voor de verhuur van onroerende goederen (zowel in België als in het buitenland) geldt in principe dat de inkomsten als onroerend inkomen worden belast en niet onder de specifieke regeling van de deeleconomie vallen, die bijvoorbeeld van toepassing is op diensten als klusjes of oppas. De drempel van 7.170 euro (geïndexeerd bedrag voor dit jaar) is dus bij de verhuur van uw tweede verblijf ook niet van toepassing.

“In uitzonderlijke gevallen – bijvoorbeeld wanneer iemand over een aanzienlijk aantal panden beschikt en die op een georganiseerde, professionele wijze verhuurt – kan de fiscus ook oordelen dat er sprake is van beroepsmatige onroerende verhuur”, zegt Mark Delanote. “In dat geval kunnen bijkomende gevolgen optreden, zoals extra belastingheffing, sociale bijdragen en mogelijke boetes. Maar voor de meeste particuliere verhuurders met één of enkele panden is daarvan geen sprake.”

CONTROLE EN DUBBELE BELASTING

Omdat de fiscus de nieuwe informatie jaarlijks krijgt, kan die bij twijfel ook controles openen over voorgaande jaren. Wie jarenlang inkomsten uit vakantieverhuur niet heeft aangegeven, riskeert dus niet enkel een correctie voor 2024, maar ook boetes en navorderingen voor eerdere jaren.

De kans bestaat ook dat u op de huurinkomsten van buitenlands vastgoed via digitale verhuurplatformen tweemaal belast wordt: in België én in het land waar uw tweede verblijf zich bevindt. “Op basis van de bestaande dubbelbelastingverdragen kwalificeren huurinkomsten van een buitenlandse woning in de meeste gevallen als onroerende inkomsten, die worden aangegeven en belast in het land waar de woning gelegen is”, zegt advocaat Evelyne Van der Elst van het advocatenkantoor Legacy, gespecialiseerd in internationale vermogensplanning. “Die inkomsten moeten dan in België worden vrijgesteld.” België past dan meestal de “vrijstellingsmethode met progressie-

“DOOR DIGITALE PLATFORMEN KAN DE FISCUS NU MAKKELIJK ACHTERHALEN WAT U VERDIENDE IN HET BUITENLAND.”

EVELYNE VAN DER ELST, LEGACY.

voorbehoud” toe: de inkomsten worden vrijgesteld, maar bepalen wél mee het belastingtarief op de rest van uw inkomen. Evelyne Van der Elst: “Maar de Belgische fiscus probeert toch een graantje mee te pikken en argumenteert dat 40 procent van de ontvangen huurinkomsten op een bemeubelde verhuur, roerende inkomsten uitmaken die in België belastbaar zijn; waardoor de eerder vermelde vrijstelling maar speelt voor 60 procent van de huurinkomsten. Zo dreig je dubbel belast te worden.”

Door de rapporteringsverplichting voor digitale huurplatformen, kan de fiscus vanaf nu makkelijk achterhalen wat u precies verdiende in het buitenland en in het geval van gemeubelde verhuur claimen dat de inkomsten deels in België belastbaar zijn. “Die discussie zien we in mindere mate bij klassieke verhuur”, tipt Evelyne Van der Elst tot slot. “Ik bedoel daarmee: rechtstreeks, via een huurovereenkomst, eventueel in samenwerking met een lokaal verhuurkantoor. Dan vermijd je het specifieke probleem dat ontstaat bij onlineverhuurplatformen als Airbnb en verklein je de kans dubbel belast te worden.”

Bron: Trends

Dit artikel werd hergebruikt met de toestemming van de uitgever.

Oostenrijk kent geen erfbelasting

Oostenrijk is met zijn majestueuze Alpen en charmante dorpen niet alleen een visueel spektakel, het is ook een aantrekkelijke plek om te investeren in een tweede verblijf. “Maar het is cruciaal om na te gaan of het pand wel mag dienen als vakantiewoning”, tipt advocaat Evelyne Van der Elst.

TEKST DIMITRI DEWEVER

De combinatie van vier duidelijke seizoenen, een rijke culturele traditie en een hoge levenskwaliteit maakt van Oostenrijk een populaire keuze voor wie droomt van een eigen plek in het buitenland. Maar wat veel kandidaat-kopers niet weten, is dat Oostenrijk strikte regels hanteert over het gebruik van vastgoed. “Voornamelijk in toeristische regio’s kunnen panden het statuut van hoofdverblijfplaats krijgen. Als je dan toch kortetermijnverhuur doet, riskeer je hoge boetes”, waarschuwt Evelyne Van der Elst, advocaat bij Legacy, specialist in internationale vermogensplanning.

“Het is dus essentieel vóór de aankoop na te gaan of het pand mag dienen als tweede verblijf of vakantiewoning.” Ze ziet het vaker misgaan: “Sommige kopers denken een charmant vakantiehuisje te kopen, maar komen er achteraf achter dat het alleen als hoofdverblijf gebruikt mag worden, niet voor vakantieverhuur. Dan zit je muurvast.”

LOKALE REGELS

Wie in Oostenrijk een vakantiewoning koopt, wordt ook geconfronteerd met een veelheid aan lokale bepalingen. “Alles wat met vergunningen te maken heeft, is gebonden aan de regio”, vertelt Peter Antonissen, zaakvoerder van de Nederlandse vastgoedontwikkelaar Sparcs BV, met meer dan 25 jaar ervaring in deze nichemarkt. “Oostenrijk heeft ook een rem gezet op de ontwikkeling van vakantiewoningen, en daarbij hebben gemeenten veel autonomie in de toepassing van de regels. Wat in Montafon mag, kan in Salzburg alweer anders zijn.”

Kandidaat-kopers moeten de juridische zaken dus goed laten controleren. Heb je wel de juiste eigendomstitel? Is verhuur toegestaan volgens het bestemmingsplan? “Die zaken gaan vaak mis als mensen zonder voldoende kennis een woning kopen”, klinkt het. Bovendien kan de Oostenrijkse overheid eisen stellen aan het gebruik van de woning. In sommige gebieden kan er bijvoorbeeld een verplichting zijn om je huis voor een bepaalde periode per jaar te verhuren. “Lokale advocaten die vertrouwd zijn met de regelgeving van een bepaald gebied zijn onmisbaar”, benadrukt Peter Antonissen.

HYPOTHEEK EN BELASTINGEN

Voor Belgische kopers is ook de financiering een aandachtspunt. "Een Oostenrijkse bank verleent veel vlotter een hypotheek op een lokaal pand dan een Belgische bank", legt Peter Antonissen uit. "Als het vastgoed wordt verhuurd, is er zelfs tot 70 procent financiering van het aankoopbedrag mogelijk. Dat is interessant voor mensen die op zoek zijn naar grote kansen op rendement."

De aankoopkosten zijn vergelijkbaar in Oostenrijk en Duitsland: Je betaalt gemiddeld 4,5 procent aan registratierechten (een combinatie van overdrachtsbelasting en inschrijvingsbelasting), tegenover zo'n 3,5 procent in Duitsland", vertelt Evelyne Van der Elst.

"Je betaalt in Oostenrijk wel een jaarlijkse vastgoedbelasting met een maximumtarief van 1 procent, berekend op de historische waarde van het pand. De historische waarde is vaak substantieel lager dan de reële marktwaarde van het onroerend goed."

Huurinkomsten moeten in Oostenrijk worden aangegeven en zijn daar progressief belast. Er is wel een verrassend voordeel aan investeren in Oostenrijk. "Het land kent geen erf- of schenkbelasting. Dat maakt het extra interessant voor wie ook denkt aan successieplanning", aldus Evelyne Van der Elst.

"JE KOOPT NIET GEWOON EEN TWEEDE VERBLIJF, JE STAPT IN EEN HEEL SYSTEEM VAN WETGEVING, VERHUUR, BEHEER EN FISCALE VERPLICHTINGEN"

PETER ANTONISSEN, SPARCS BV

STABIELE MARKT

Oostenrijk is een bestemming voor elk seizoen. In de winter trekken skigebieden zoals Tirol, Vorarlberg en het Salzburgerland duizenden wintersporters aan, terwijl de zomer uitnodigt tot wandelen, fietsen en genieten van de rust en de natuur. Maar de boodschap van Peter Antonissen blijft duidelijk: wie een vakantiewoning in Oostenrijk overweegt, moet zich grondig voorbereiden. "Je koopt niet gewoon een tweede verblijf, je stapt in een heel systeem van wetgeving, verhuur, beheer en fiscale verplichtingen. Maar als het goed zit, is het wel een stabiele en rendabele investering."

Dat komt volgens de ontwikkelaar onder meer door de degelijke randvoorwaarden voor vastgoedbezit. De vastgoedmarkt is vrij stabiel, de infrastructuur is prima uitgebouwd en de bouw- en vergunningsprocedures zijn helder geregeld. "Dankzij de strenge bouwvoorschriften en transparante regelgeving weet je als koper precies waar je aan toe bent - een groot voordeel, zeker in een ander land", zegt Antonissen.

4 VERPLICHTE STAPPEN BIJ EEN AANKOOP IN OOSTENRIJK

Wie een woning in Oostenrijk koopt - of het nu gaat om een bestaande woning of een nieuwbouwwoning - moet vier wettelijke stappen doorlopen om het eigendom officieel te registreren.

01 Verklaring bouw- en woningtoezicht

(Bescheinigung der Baubehörde): de lokale overheid bevestigt dat het gebouw volgens de regels is gebouwd en mag worden bewoond.

02 Bepaling van de gebruikswaarde (Nutzwert):

elke woning krijgt een gebruikswaarde toegekend, op basis van de oppervlakte. Die bepaalt het mede-eigendomsaandeel in het gebouw (bijvoorbeeld $102/1.346 = 7,58\%$).

03 Eigendomsovereenkomst

(Wohnungseigentumsvertrag): de koper en de verkoper ondertekenen een overeenkomst waarin het eigendomsaandeel officieel wordt overgedragen. Die bevat ook een lijst van alle mede-eigenaars.

04 Inschrijving in het kadaster (Grundbuch):

pas na de registratie in het Oostenrijkse kadaster (Verbücherung) is de koper juridisch de eigenaar van de woning.

5 AANDACHTSPUNTEN BIJ EEN AANKOOP IN OOSTENRIJK

- Check het **statuut** van het pand: vakantiewoning of hoofdverblijf
- Koop bij voorkeur **privé**, niet via een vennootschap
- Verhuur je het pand? **Geef de inkomsten aan** in Oostenrijk
- Doe de verplichte **Belgische aangifte** binnen vier maanden
- Denk vooruit aan **successieplanning**, zeker gezien het gunstige Oostenrijkse regime

Ook volgens Evelyne Van der Elst is de Oostenrijkse vastgoedmarkt relatief standvastig en degelijk. "Ik zie steeds vaker grotere investeringen, soms in luxe chalets of appartementen. Oostenrijk heeft de voorbije jaren aan aantrekkingskracht gewonnen." Ze sluit af met een duidelijke waarschuwing: "Een vakantiewoning kopen in Oostenrijk is niet moeilijk, maar het is zeker geen copy-paste van een Belgische aankoop. Fiscale en juridische begeleiding zijn noodzakelijk om problemen te vermijden."

Bron: Trends Dit artikel werd hergebruikt met de toestemming van de uitgever

Bescherm je Spaanse woning tegen okupas: wat kan en wat niet?

Onder Belgische eigenaars van een woning in Spanje duikt het onderwerp almaar opnieuw op: de *okupas*, mensen die zonder toestemming een pand binnentrekken en er vervolgens blijven wonen. De verhalen klinken vaak onheilspellend: “Eens ze binnen zijn, krijg je ze er niet meer uit.” Maar wat klopt daar nu echt van? En vooral: hoe zorg je ervoor dat jouw woning niet wordt ingenomen?

TEKST SANDRA VAN KERCKHOVE

WAT ZIJN OKUPAS?

In Spanje verwijst de term naar personen die een leegstaand pand bezetten zonder toestemming van de eigenaar. Dat kan gaan om een volledig verlaten gebouw, maar even goed om een tweede verblijf dat slechts enkele weken per jaar wordt gebruikt. De Spaanse wet maakt daarbij een belangrijk onderscheid tussen een inbraak in een bewoond huis en de bezetting van een woning die duidelijk onbewoond is. In het eerste geval gaat het om een misdrijf en kan de politie vrijwel onmiddellijk ingrijpen. In het tweede geval treedt het burgerlijk recht in werking en moet de eigenaar naar de rechtbank om het pand te laten ontruimen. Precies dat maakt dat een ontruiming in de praktijk vaak weken, soms zelfs maanden, op zich laat wachten.

WAAROM VOORAL TWEEDE VERBLIJVEN KWETSBAAR ZIJN?

Vakantiewoningen aan de kust blijken bijzonder aantrekkelijk voor bezetters. Ze staan vaak langere tijd leeg, eigenaars wonen honderden kilometers verderop en burenerken niet altijd meteen dat er iets misloopt. Wanneer de politie dan uiteindelijk wordt ingeschakeld, bevinden de bezetters zich meestal al binnen en beroepen ze zich op bepaalde woonrechten, waardoor onmiddellijk optreden vaak onmogelijk wordt.

HOE JE PROBLEMEN VOORKOMT?

Wie een woning in Spanje bezit, doet er goed aan ervoor te zorgen dat het pand niet de indruk geeft volledig verlaten te zijn. Een regelmatige controle door iemand ter plaatse, een woning die er ‘in gebruik’ uitziet en nutsvoorzieningen die niet zijn afgesloten, verkleinen het risico aanzienlijk. Slimme beveiliging helpt daarbij: camera's en alarmsystemen die verbonden zijn met een meldkamer of met burenzorgen voor snelle signalering wanneer er iets verdachts gebeurt. Daarnaast kiezen steeds meer eigenaars voor een gespecialiseerde verzekering die juridische ondersteuning biedt wanneer het toch misloopt.

WAT JE VAN DIE VERZEKERING MAG VERWACHTEN?

Een klassieke Spaanse huisverzekering dekt doorgaans geen schade die ontstaat door illegale bezetting. Schade door inbraak — bijvoorbeeld een geforceerde deur — valt meestal wel binnen de dekking, maar zodra bezetters zich in het pand bevinden, vervallen veel waarborgen. Een *okupa*-

verzekering biedt in dat geval vooral juridische begeleiding en neemt de gerechtskosten van de ontruimingsprocedure voor zijn rekening. Verwachten dat zo'n polis het proces versnelt, is echter niet realistisch: ook dan blijft de juridische weg de enige mogelijkheid.

REALISTISCHE VERWACHTINGEN?

De essentie is duidelijk: preventie en snelle actie zijn cruciaal. Wie tijdig laat controleren, investeert in een bewoonde indruk en kiest voor een degelijke beveiliging, verkleint het risico aanzienlijk. Komt het toch tot een bezetting, dan is een goede verzekering vooral een steun in het complexe juridische traject. Met de juiste voorzorgsmaatregelen hoeft het fenomeen van *okupas* echter geen domper te zetten op het plezier van een woning onder de Spaanse zon.

Sandra Van Kerckhove is de nieuwe vertegenwoordiger van Vlamingen in de Wereld aan de Costa Blanca. Al meer dan twintig jaar woont en werkt ze met veel plezier aan de Spaanse kust en begeleidt ze Nederlandstaligen bij hun leven in Spanje via haar kantoor GrupoXandra, gespecialiseerd in expatverzekeringen. Dankzij haar jarenlange ervaring, sterk lokaal netwerk en actieve betrokkenheid bij de Nederlandstalige gemeenschap wil ze als vertegenwoordiger blijven zorgen voor een warm, betrouwbaar en verbindend aanspreekpunt voor alle Vlamingen in de regio.

Jouw emigratiekompas emigrerenkanjeleren.be

9 modules

2 bonusmodules

50 hoofdstukken en 17 casussen

15 PDF-downloads

13 video- en audiobestanden

Moving your world

GOSSELIN

No two moves are alike. They are as unique as the people moving, each with their own reasons, destinations and unique personalities. People move for personal or professional reasons, but here at Gosselin, moving means more than just relocating people and their belongings.

We support you throughout the entire process, with care, confidence, and dedication.

We cater to your needs and adapt to your world, down to the smallest details.

www.gosselin-moving.com